

Edini slovenski dnevnik v Zedinjenih državah.
Velja za vse leto - \$3.00
Ima nad 7000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 112. — ŠTEV. 112.

NEW YORK, SATURDAY, MAY 13, 1911. — SOBOTA, 13. VEL. TRAVNA, 1911.

VOLUME XIX. — LETNIK XIX.

Iz delavskih krogov. Razburjenje v Tampi.

Tobačni delavci v Tampi so pričeli štrajkati, ker je Circuit Court potrdil razzodbo, s katero so bili delavski voditelji obsojeni v enoletno ječo.

DELODAJALCI OBSOJENI.

Tvrdba Shamrock Waist Co. v New Yorku je odpustila šest delavk brez pravega povoda, na kar so druge delavke pričele štrajkati.

V Tampi, Fla., vlada veliko razburjenje, ker je Circuit Court potrdil razzodbo, s katero so bili delavski voditelji, ki so vodili zadnji štrajk tobačnih delavcev, obsojeni v enoletno ječo. Tobačni delavci, približno 6000, so priredili obhod po mestu, prepevaje maršaljevo in noseči zastave. Na zborovanju, ki se je vršil po obhodu, so sklenili uprizariti štrajk, da na ta način pokažejo svojo nevoljo nad razzodbo. Voditelji so s posebno proklamacijo naznanili, da bo štrajk trajal tako dolgo, dokler ne bodo obsojeni delavci pomiloščeni ali pa odrejena nova obravnava. Vsi organizirani delavci bodo vzpizorili simpatijski štrajk.

Zakon v varstvo mladine.

V Brooklynu so bili tovarnarji Elias Wolf, Joseph Finke, Josef Newman in Jacob Schmitt obsojeni vsak na 25 dolarjev globe, ker so prekršili zakon v varstvo otrok. V njih tovarnah so delali otroci izpod 16 let, kar je protizakonito.

Delavska solidarnost.

Pri Shamrock Waist Co., 138 West 17. St. v New Yorku, je bilo šest delavk brez povoda odpuščenih od dela. Druge delavke so se potegnile za svoje tovarišice in so pričele štrajkati, ker vodstvo tovarne ni hotelo odpuščenih delavk sprejeti nazaj na delo. Tovarniški uradniki pravijo, da so bile delavke odpuščene, ker so v tovarni agitirale za unijo. Iz istega vzroka štrajkajo izdelovalke bluz pri tvrdki Lask Manufacturing Co., 114 West 26. St.

Italijanski ponarejalci denarja aretirani.

Zvezni detektivji so izsledili v New Yorku in v Brooklynu delavnice, v katerih so Italijani kovali denar in so aretirali tri osumljence.

DENAR JE DOBRO PONAREJEN.

V delavnicah so detektivji zaplenili vse priprave za ponarejanje denarja in vse falsifikate.

Načelnik newyorške zvezne tajne policije Robert H. Taylor je iz šest mesecev zasledoval ponarejalce kovinskega denarja, ki so izdelovali tako dobre falsifikate po 10, 25 in 50 centov, da so jih trgovci in tudi banke brez vsakega pomisleka vzeli v plačilo. Včeraj je Taylor s svojimi detektivji izsledil dve delavnici, v katerih so Italijani kovali denar in v obeh je zaplenil vse priprave za ponarejanje denarja. Prvi napad je izvršil v hiši št. 150 President St. v Brooklynu, kjer je zasledil zidarja Giovanni Battista Spinella ravno pri delu. Detektivji so zaplenili vse forme iz mave, v katerih so vlivali denar in 71 falsifikatov po 50c in 63 falsifikatov po 25c. Spinella je bil aretiran. Za

Juarez glavno mesto vstaške vlade.

Provizorični mehiškanski predsednik general Madero je proglasil mesto Juarez za provizorično glavno mesto in je imenoval ministrstvo.

GENERAL OROZCO.

Predsednik Diaz je izjavil, da se da ne bo odstopil, ker se boji, da bi po njegovem odstopu nastala v deželi anarhija.

El Paso, Tex., 11. majnika. Provizorični predsednik general Fr. J. Madero je imenoval svoj kabinet. Člani ministrstva so: dr. Vasquez Gomez, zunanji minister, Gustavo Madero, finančni minister, Venustiano Carranza, vojni minister, Juan Sanchez Azcona, predsednikov tajnik. Dr. Gomez je bil dozdaj zastopnik insurgentov v Washingtonu, Gustavo Madero je predsednikov brat in vsi drugi člani ministrstva so se v sedanjem revolucionarnem gibanju odlikovali. V mestu Juarezu vlada mir in red in prebivalstvo je zadovoljno s položajem. Mehikanski vojaki, ki so bili vjeti, so izjavili, da se hočejo oddajati naprej boriti v vrstah insurgentov.

Priljubljenost generala Orozco med vojaki.

General Orozco je med insurgenti najbolj priljubljeni general. Zdaj se pripravlja, da pojde nasproti vladnim četam, ki so na potu proti Juarezu. Kjerkoli se general Orozco prikaže, povsod mu ljudstvo prireja ovacije. Njegova priljubljenost je tako velika, da ga hoče ljudstvo proglasiti za provizoričnega predsednika, česar pa bi ne sprejel, ker je udan svojemu poglavarju Francisco J. Maderu.

Načrti insurgentov.

Francisco J. Madero namerava s svojimi vstaškimi četami marširati proti glavnemu mestu Mehiki, ako Diaz ne bo takoj odstopil in vlada ne bo sklenila miru. V teku enega meseca misli Madero priti v mesto Mehiko. Na potu bodo insurgenti najprej zasedli Torreón in potem Chihuahua.

Diaz ne bo odstopil.

Mesto Mehiko, 11. majnika. Porfirio Diaz je izjavil, da pri sedanjih razmerah ne bo odstopil, ker je prepričan, da bi po njegovem odstopu nastala anarhija v deželi. V mestu vlada velik nered. Oblasti ne vedo, kaj bi ukrenile. Ljudstvo se nagiblje vedno bolj na stran insurgentov.

govarjal se je, da je forme za vliivanje denarja našla njegova žena na cesti in jih prinesla domov. V hiši št. 310. E. 113. cesta v New Yorku so izsledili drugo delavnico za ponarejanje denarja in aretirali dva Italijana, pleskarja Pietro Lombardo in stukaterja Salvatore Romano. V tej delavnici so dobili detektivji 14 form za vliivanje denarja in 867 falsifikatov. Lombardo se je bil zoperstavil detektivom, ki so vdrli v delavnico, ali je bil kmalu premagan.

Šef Taylor pravi, da so Italijani najnevarnejši ponarejalci kovinskega denarja, ki so bili kedaj v New Yorku. Ponarejalci niso sami razpečavali ponarejenega denarja, nego so ga prodajali po svojih zaupnikih. Za \$1 ponarejenega denarja so zahtevali 30 centov pravega denarja tako, da je razpečevalec falsifikatov zaslužil pri enem dolarju 70 centov.

Policija je včeraj tudi aretovala krošnjarja Pietro Di Naggio, ker je na sumu, da je razpečeval ponarejeni kovinski denar za Spinello in Romano.

KRANJSKO SLOVENSKI DOM V PITTSBURGU.

Zgornja slika nam kaže stavbo: Kranjsko-slovenski dom v Pittsburghu, ki bo dne 29. maja slovesno odprt. Našim cenjenim bralcem je še gotovo v spominu ljet boj, ki so ga vodili pittsburski Slovenci proti imenu Austrian American Citizens Protective Association, ki ga je hotela dati stavbi pittsburska klika. V boj je bil posegel tudi naš list in uspeh je bil, da je zmagala zavednost pittsburskih Slovencev in da nosi stavba zdaj slovensko ime. Radujemo se lepega uspeha pittsburskih Slovencev in jim iz srca čestitamo na napredku.

Nesreča na morju. Parnik se potopil.

Parnik "Admiral Farragut" je pri Cap Charles Lightship zadel v parnik "Merida" in ga potopil.

POTNIKI REŠENI.

Parnik "Admiral Farragut" je bil tudi teško poškodovan in so morali potnike spraviti na parnik "Hamilton", ki je prišel na pomoč.

Včeraj okoli pol ene ure ponoči je parnik "Admiral Farragut", ki je last American Mail Steamship Company blizu Cap Charles Lightship, Va., zadel v parnik "Merida", ki je last Ward Line in ga potopil. Vsi potniki in moštvo, približno 200 oseb, je bilo rešenih na parnik "Admiral Farragut". Parnik "Merida" je bil v petih urah pod vodo. Nesreča se je pripetila vsled goste megle. Poveljnik parnika "Admiral Farragut", kapitan Mader, ni opazil parnika "Merida" pred seboj in je z vso silo zadel s svojim parnikom v njega. Potniki so vsi prestrašeni in le za silo običeni prihiteli na krov. Kapitan parnika "Meridi", Robertson, je takoj uvidel, da ne more rešiti parnika in je dal potnike prepeljati na drugi parnik.

Parnik "Admiral Farragut" je bil tudi močno poškodovan in po neje so potnike prepeljali na parnik "Hamilton", ki je prišel na pomoč. Parnik "Merida" je bil na potu iz Havane v New York, parnik "Admiral Farragut" pa je bil na potu v Philadelphijo.

Tudi vojni ladji "Iowa" in "Stringham" sta prišli na pomoč parniku "Admiral Farragut". Parnik "Merida" ima 3800 ton deplacemanta. "Admiral Farragut" pa samo 1300 ton. Pri tej nesreči na morju se je zopet pokazala velika važnost brezžičnega

Železniški štrajk v Pennsylvaniji.

Nezadovoljnost med železniškimi delavci Pennsylvanije železnice raste od dne do dne in v kratkem bo nad 12,000 delavcev pričelo štrajkati.

POLOŽAJ V ALTONI.

Delavci so nezadovoljni, ker morajo delati po 13 ur na dan in ker jim ni dovoljeno pristopiti k delavskim organizacijam.

Altona, Pa., 12. majnika. — Štrajkni položaj v Altoni je zelo resen in delavci in uradniki pennsylvanske železnice so prepričani, da mora kmalu nastopiti kriza. Nezadovoljnost med železniškimi uslužbenci raste od dne do dne. Vodstvo železnice si prizadeva, da bi odvrnilo od štrajka tukajšnjih 12,000 delavcev, ki so vposleni v železniških delavnicah. Štrajkarji so izpovedali, da so delavci v železniških delavnicah v Junnati, South Altona in v velikih strojničah že ostavili delo.

Štrajkati so pričeli tudi inspektorji Westbound Yark. Voditelji štrajka so naznanili, da bo jutri 500 delavcev na novo stopilo v štrajk. Delavci so zelo nezadovoljni, ker morajo delati po 13 ur na dan in ker jim vodstvo delavnice ne dovoli, da bi se organizirali. Mnogo delavcev je plačanih od kosa in morajo ostati v delavnicah, ako tudi nimajo dela. Delavci se hočejo organizirati in ustanoviti unijo, da se bodo lažje potegovali za izboljšanje delavskih razmer.

brzojavljenja. Samo potom brezžičnega brzojava so mogli poklicati druge parnike na pomoč, in ako bi teh ne bilo, bi bila kolizija parnikov imela gotovo strašne posledice, kajti mali parnik "Admiral Farragut" bi se ne bil mogel sam rešiti do bližnjega priključka.

Amerikanske socialne in politične zadeve.

Republikanski insurgenti so porazili regularne republikance pri volitvi začasnega senatnega predsednika.

BRONX — SAMOSTOJEN COUNTY.

Newyorška legislatura bo potrdila guvernerjevo imenovanje Van Tuyla za bančnega superintendenta v Albany.

Washington, 11. majnika. Republikanski insurgenti so danes v senatu porazili regularne republikance. Zgodilo se je to pri volitvi začasnega senatnega predsednika. Regularni republikanci so kandidirali za to mesto senatorja Gallingerja, ki pa ni bil všeč republikanskim insurgentom. Sedemkrat se je vršila volitev in sedemkrat je bila brez uspeha. Končno so morali volitev preložiti na ponedeljek. V taboru insurgentov vlada zaradi tega veliko veselje.

Bronx County Bill.

Albany, N. Y., 11. majnika. — Boj za zakonsko predlogo, ki določa poseben county za Bronx, postaja vedno ostrejši. Senator Stillwell je predlagal v zakonodaji, da pride predloga v razpravo, ali predlog je bil z 21 glasovi proti 20 odklonjen. Boj se bo prihodnji teden nadaljeval in poslanci upajo, da pride do sporazuma.

Gozdarski komisar je resigniral.

Albany, N. Y., 11. majnika. — Gozdarski komisar Thomas M. Osborne je resigniral in se nahaja njegova resignacija v guvernerjevih rokah.

Bančni superintendent Van Tuyl.

Albany, 11. maja. V poslanskih krogih se govori, da bo legislatura

Iz Avstro-Ogrske. Cesarjevo zdravje.

Na berolinski borzi so bile razširjene vznemirjajoče vesti o zdravju cesarja Frana Josipa.

ŠKANDALI V ZBORNICI.

Avstrijska vojaška uprava je sklenila nakupiti 60 zrakoplovov. — Bosenski deželni načelnik je stopil v pokoj.

Berolin, 11. majnika. Poročila iz Dunaja, da se je zdravje osivelega vladarja Frana Josipa, ki se nahaja zdaj v Budimpešti, zopet obrnilo na slabše, so imela za posledico, da so avstrijski vrednostni papirji na berolinski borzi v ceni padli. Vznemirjajoče vesti so se tembolj verjele, ker so večeraj poročali avstrijski listi, da je cesar Fran Josip pooblastil prestolonaslednika nadvojvodo Frana Ferdinanda s svojim zastopstvom pri vseh državnih in dvornih prireditvah.

Velik škandal v ogrski poslanski zbornici.

Budimpešta, 11. majnika. V poslanski zbornici je prišlo danes pri razpravi o proračunu do velikega škandala. Poslanci so posvali drug drugega z najgršimi psovskami. Posledica tega bodo dvoboji. Predsednik ni bil v stanju narediti miru.

Šestdeset zrakoplovov za armado.

Dunaj, 11. majnika. Vojaška uprava je sklenila nakupiti šestdeset zrakoplovov za armado in nabaviti najboljše letalne stroje.

Varešanin je šel v pokoj.

Sarajevo, 11. majnika. General Varešanin pl. Vareš, bosenski deželni šef in armadni inspektor, je stopil v pokoj.

Soareja pri amerikanskem poslaniku.

Dunaj, 11. majnika: Amerikanski poslanik Richard E. Koresn in njegova soproga sta priredila v poslanski palači soarejo. Navzoči so bili člani diplomatskega kora in ministerstva ter drugi civilni in vojaški dostojanstveniki. Odlični operni pevi in pevke so sodelovali pri muzikalni prireditvi.

Letovišče za predsednika Tafta.

Krajevni predstojnik v Wayseata, Minn., P. W. Tibbetis, je pisal predsedniku Taftu pismo, v katerem pravi, da se strinja s predlogom senatorja Kenyona iz Iowa, da bi predsednik preživel poletne počitnice na srednjem zapadu in mu priporočal za to kraj ob jezeru Minnetonka. Kakor znano, bo predsednik preživel tudi letošnje počitnice v Beverly, kjer je za to že najel vilo.

ra potrdila guvernerjevo imenovanje Van Tuyla za predstojnika državnega bančnega urada v Albany.

Pokojnina za vdove predsednikov.

Washington, 11. majnika. Senator Root je predlagal v zveznem senatu, da plača vlada predsednikovim vdovami Mary Lord Harrison in Frances F. Cleveland vsaki po \$5000 pokojnine na leto. Predloga se je odkazala pokojninskemu odseku.

Predsednik Taft — prostozidar.

Predsednik Taft se je dal kot prostozidar fotografirati in bode poslal svojo sliko prostozidarski loži v Aleksandriji; ta loža ima v svojem domu znamenit portret predsednika George Washingtona.

Razne novosti iz inozemstva.

Ruski poslanik v Washingtonu baron Rosen bo prevzel vodstvo ruskega zunanjega ministrstva.

VESTI O PAPEŽEVI BOLEZNI

Polkovnik Brulard hiti s svojimi četami proti Fezu, kjer je položaj zelo resen.

Papež ni bolan.

Rim, 11. majnika. Vesti, da je papež nevarno bolan, niso resnične. Dasi je po zadnji bolezn še nekoliko slab, vendar rešuje vsa svoja dnevna opravila in sprejema avdienco. V vatikanskih krogih pravijo, da je postal bolj počasen in manj energičen, kakor je bil pred enim letom, ali njegovo zdravje ni vznemirljivo.

Položaj v Maroku.

Paris, 11. majnika. Polkovnik Brulard je dospel s svojo ekspedicijo v El Knitro in je še 100 milj oddaljen od Feza. Domneva se, da bo v par dneh prišel v Fez, kjer je položaj zelo resen. Uporni rodovi oblegajo mesto in pazijo na to, da ne pride od nobene strani živeža v mesto.

Za razzodišno pogodbo.

London, 11. majnika. Komite, ki reprezentira 400 članov parlamenta, se je izrekel za anglo-amerikansko razzodišno pogodbo. Člani komiteja so se zavezali, da bodo delali na to, da se imenovana pogodba med Anglijo in Zj. državami sklene.

Uspehi zrakoplovstva.

Mourmelon, Francija, 11. maja. Francoski zrakoplovec Nieuport je poletel v eni uri 119 kilometrov ali 74 milj in je tako ustvaril nov rekord za polete na daljavo.

Obisk predsednika Fallieresa v Bruslju.

Bruselj, Belgija, 11. majnika. Francoski predsednik Fallieres se je vrnil v Paris. 'Kralj Albert je spremlil predsednika na kolo-dvor. Predsednikov obisk v Bruslju je dokazal, da vlada med Francijo in Belgijo zelo prijateljsko razmerje.

Kitajsko posojilo.

Peking, 11. majnika. Kitajska vlada bo zvišala posojilo, ki je potrebuje za zgradbo Hutwagn železnice, na \$30,000,000. Posojilo bodo dali amerikanski, angleški, francoski in nemški bankirji.

Nesreča na železnici.

Toledo, O., 10. majnika. V bližini Erlin je skočil s tira konstrukcijski vlak Lake Erie and Western železnice. Trije delavci so bili takoj usmrtni, 11 jih je pa bilo teško telesno poškodovanih. Trije ranjeni bodo najbrže še umrli za poškodbami. Ponesrečenci so bili prepeljani v bolnišnico v Tremont.

Cena vožnja.

Parnik od Avstro-Amerikanske proge

ARGENTINA

odpluje dne 17. maja 1911.

Vožnja stane v New Yorku do:

Trsta in Reke \$35.00,

Ljubljane 35.00,

Zagreba 36.20.

Vožnje listke je dobiti pri Frank

Sakser Co., 52 Cortlandt St., New York.

Iz nižin človeške družbe.

Humoreska.

Zamišljen se je izprehajal po svoji sobi.

Bil je mož štiridesetih let, gola-gole obraza, suhe postave in elastičnih kretenj.

Na vratih njegovega stanovanja je bila nabita posetnica z napisom "Dragin, privatni detektiv."

Mrak je že legal na zemljo, Dragin pa je še vedno stopal po sobi. Zamišljen je bil v delovanje tajnostne tatarske družbe, ki je že ves teden vzemirjala mestne prebivalec in kradla, kar ji je prišlo pod roko: jestvine, zlatino, vozčke, denar in obleko. Vsak dan je prinesel mestni dnevnik "Nova pošta" kak nov slučaj, vsa polica je bila na nogah, posebno se, odkar je bil ukraden soprog nekake višjega policijskega uradnika na javnem trgu ob svetlem solnecu mošnjček s petnajstimi kronami.

"Ni drugega izhoda!" tako je modroval detektiv. "To mora biti dobro organizirana družba prebranih tatov, ki jo moram izslediti! To sem dolžan svojemu pokli! Varujte se neznanzi zlikovci!" in pri tem je zagrozil Dragin s pestjo po zraku — "varujte se, Dragin čuva in dela."

V tem je prinesla postrežnica večerjo iz bližnje gostilne, pogrnila mizo in se hotela odstraniti. "No, no, kam se pa tako mudi, Katrica? Postoj nekoliko in povedi mi kaj nove!" tako ji je prigovarjal gospodar, delal se brezbriznega, rezal malomarno svojo pečenko, pri tem pa skrbno pazil, da mu ni ušla nobena beseda zgovorne ženske.

"Ni posebnega ne vem, gospod Dragin! Toda pač, nekaj sem pravkar slišala, ko sem čakala, da mi je kuharica odrezala Vašo večerjo. V točarni je sedel prostak dragonec in pravil svojemu prijatelju izvoščku št. 73, tistemu, ki vas je peljal pred dobrimi deseti dnevi na postajo — gotovo se ga še spominjate, brazgotino ima na levem lenu, ker je padel lansko leta ob sv. Jurju ob sedmih zvečer raz kozla. — Vse sem slišala! Pravil je dragonec, kako je peljal svojo ljubico, Francika ji je ime, saj jo poznate, za dečko služi pri notarjevih, še prej je bila pri sodnikih, kamor je prišla od davkarjev — večerjaj na izprehod, kako sta šla slednjič v neko malo krmo, kjer se nista nikdar bila, da bi se intinje pogovarjala. Ta krma je v starem delu mesta, znana je pod imenom "Pri pagatu". Večerjaja sta, pila tudi, kar nenkrat zapazi Francika, ko je bil čas plačati, da nima več možnosti. Ukraden ji je bil, in sieer v krmi, ker prej je imela še mošnjček, saj je šla sama kupit veržinke za svojega fanta. Francika je morala zastaviti svojo zlato veržico, danes ji je pa domača kuharica morala posoditi 4 K 70 v, da je rešila veržico. Sploh je pa dotična krma prava beznica, tako se je izrazil dragonec, in da ni imel svojega dekleta pri sebi, bi vse posekal!"

Tako je govorila Katrica, detektivu se je pa večkrat zabiskalo oko, ker imel je navodil dovolj, kako in kaj pričeti svoje raziskovanje proti neznanzi tatarski družbi. Koj si je izdelal načrt, podvizal večerjo in odslavljal s prazno frazo: "Kaj se hoče, svet je danes pokvarjen in hudoben!" svojo postrežnico.

Tam, kjer so bile ulice starega mesta najožje, kamor ni pošiljala solnce nikdar svojih žarkov iz bojazni, da si zamažejo svojo zlato obleko, kamor ni segalo več oko postavne ne roka pravice še manj pa darežljivosti in usmiljenja, tam je brlela skozi meglo majhna lučica nad vratni in naznanjala ljudem, da se lahko pokrepačo "Pri pagatu" po dovršenem postenem ali nepostenem dnevnem delu.

V nizki, zaduhli sobi je sedela, naslanjaje se s komolci na mizo, natakarka, pred katero je bil razgrnjen star, zamazan časopis. Brezdelje jo je skoraj uspavalo in od časa do časa si je morala preganjati z energičnim sunkom zaspanec. Iz temne kuhinje se je pa slišalo enolično žvenketanje kozarec, ki jih je umivala dekla.

Vrata na cesto so se odprla in v sobo je stopil mož arendne rasti. Globoko na čelo je imel potisnjen klobuk, čigar zunanost je pričala, da je preživel vsaj tri dolge odlomke svojega življenja za kakim grmom. Dlako pod nosom so štrlele na vse močje in nemogoče

strani, na zamazani modrikasti suknji je samevala in se dolgočasila rumena krpa, med tem ko so se cvetovi na hlačnicah veselili svojega bratovskega življenja in radostno bingljali semtertja.

Sedel je v temni kot, naročil pol litra vina, ki ga je prinesla natakarka nekako strahoma tuje-mu, neznanemu gostu, premotril skrbno z očmi vso sobo in se končno zamislil.

Dasi je moral vzbujati novo došli gost v slehernem opazovalcu mnenje o nevarnih izdolkih, škodljivih človeškemu imetju, zdravju in v sili tudi življenju, se je skrivalo za to oguljeno suknjo hrabro sree postenega časnika, ki si je izbral tako zunanost edino le radi tega, da bo zamogel nemoteno opazovati nočno življenje v beznici, proučevati razne nevarne tipe ter opisati vse to v prihodnjem polistku "Nove pošte".

"Iz nižin človeške družbe." To bo podlistek, čitatelji se bodo kar trgli za list. Seveda bo treba mojskrsko naslikati razne stfasi in razne instinkte.

Tako je delal časnika načrte, veselil se, da je prišel prvi, da bo vsled tega zamogel opazovati vse karkoli se zgodi v razupiti krmi in prešteval v duhu že svoj mastni honorar za poučno črtico.

Njegovo bujno časnikaško domišljijo je pa v tem trenutku poklicalo škripanje vrat na realni svet, radovedno so se ustavile njegove oči na došli osebi in sree mu je samega veselja začelo hitreje biti. kajti pravilo mu je, da bo igral novi gost veliko vlogo v njegovem podlistku.

V sobo je pa tudi stopil mož, ki je prekašal tako glede obleke kakor glede obnava preoblečenega časnika. Obleka je imela tlo, da mu ni dala spoznati njegove prvotne barve in oblike. Luknjicavi slannik ni bil v nikakoršnem soglasju s poznojesenskim časom, pač pa s črevlji, ki so puščali raznim vremenikom izbruhom prost vhod. Okoli črno - sive brade pa se je moral trdit pred dobrim mesecem kak mizariski vajence z obličem in žago, vsaj drugič se niso mogle razlagati razne njegove nepravilnosti.

Kakor se je poprej varala natakarka pri časnika, tako se je tudi pri tem gostu in z njo se je varal istotako tudi časnika sam, ker novodolce ni bil nikak nestoriprav po poklicu, pač pa je bil — naseljeni detektiv Dragin, ki je hotel na vsak način iztkniti tatarsko družbo v gostilni "Pri Pagatu", kamor ga je nevede poslala zgovornost njegove postrežnice.

Koj pri vstopi je zapazil Dragin sumljivo osebo v kotu, posegalo ga je nekaj pod tretjim rebrom, pod prilepljen brado je šinil preko lice zadovoljen nasmeh in prisedel je v temni kot k časnika, mrmrlajoč nerazumljiv pozdrav.

Soseda se še nista utegnila temeljito opazovati, ki je stopil v sobo zopet tuje, ki je bil v veliko veselje natakarki obleden še precej dostojno. Nosil je celo površnik in trd klobuk. Nastopil je samozvestno in sigurno, kar je bilo v tej razbojniški jami nenavaden slučaj. Naročil je kozarec malinove in prisedel — v kot k neznanima mu osebama.

Detektiv Dragina je že grevalo njegovo osemljenje, ker je čutil instinktivno, da mora biti to postena duša, mogoče celo kak tuj detektiv, časnika se je pa jezil v sreč, ker mu je skvaril vsa opazovanja ta pošteni gost, ki ga pač ne more vporabiti v svojem podlistku.

No, vsak se je vdal slednjič v svojo usodo. Beseda je dala besedo, pomenkovali so se vsi trije o tem in o onem, glavni govornik pri tem je bil pa tuje, ker sta pretehtavala njegova soseda vsako besedo, preden sta jo izgovorila, boječ se, da bi izdala svoj "incognito" s kako nepremišljeno besedo.

Pogovarjali so se o vremenu, o draginji, o slabih družbah in končno — prišlo je kar samo od sebe — so govorili o tatvinah, o strasteh, o zločinih in prestopkih. Tuje je razvijal svoje nazore tako pametno, da bi mu kmalu zaupal detektiv že svoj namen, ako bi ga ne zadrževala v tem prisotnost pravega lumpa v osebi časnika, in tudi ta se je hotel — prejšnja jeza se mu je že razkadila — že parkrat predstaviti tuje, ki bi mu dal lahko marsikatero dobro idejo za podlistek, toda ni si upal, ker bi s tem splašil svojega sumljivega soseda, ki ga treba še dobro opazovati.

Debata se je razvijala čim dalje zanimiveje. Nihče ni opazil, da se je jela počasi polniti soba.

Tu je bil zelo zgovoren. Pravi je o svojih doživljajih v Ame-

riki, ko je bil še sluga pri slavnem amerikaškem detektivu Pinkertonu, o spretnosti amerikaških tatov, pred katerimi niso varne ne ure, ne prstani in ne denarne listine. Hop, in že zginje vse v njihove velike žepe.

Detektiv Dragin je poslušal verno, saj je bila to nekaka šola zanj, časnika si je pa naročil še pol litra iz samega navdušenja za svoj novi podlistek. To bo gradi-vo! To bodo prebirali ljudje!

Ura se je že bližala polnoči. Pri raznih mizah se je že razvilo poznočno kričanje in kvartanje. Tupatam so se prerekali in vedno je prihajala natakarka mirit razvnete duhove. Tudi dvojce deklet je prisledlo zdaj k tej, zdaj k oni mizi z običajnim vabečim nasmehom na obrazu.

Vse to življenje sta opazovala detektiv in časnika, odkar se je odstranil tuje z vlnudim: "Oprostite!" Prvi je premotril vse obraze, vsi so se mu zdeli še precej pošteni, le njegov soseda, ta mora biti gotovo član neznane tatarske družbe, časnika se je pa čudil, kako trpe pošteni navzoč gostje v svoji sredi tako izgubljenosti eksistenca, kakršna je bil njegov bradat soseda.

"Policijska ura!" tako je zavpil zaspani krečmar iz kuhinje. "Policijska ura!" tako je ponavljala natakarka od mize do mize.

Detektiv je bil že prej sklenil, da obišče o prvi priliki še enkrat ta hrlog, za sedaj je imel dovolj opravila s svojim sosedom, ki ga ne bo smel izpustiti izpred oči. Z uspehom svoje ekspedicije je bil popolnoma zadovoljen in hotel plačati. Časnika, ki se je pa mudilo v uredništvo, da spiše do dveh se svoj nameravani podlistek in poklicel je natakarka.

Kdo pa naj popiše strah detektiva, ko je zapazil, da mu manjka listnica. Divje je pogledal svojega soseda, toda ustrašil se je njegovega preplašenega obraza, kajti časnika je v tem trenutku tudi opazil, da nima več ure in ne poročnega prstana.

"Tatovi! Meni manjka listnica! 70 kron so mi pobrali!"

"Meni pa uro in prstan!"

Tako sta vpila v kotu in vsa krma je bila v hipu pokoncu.

"Kaj?"

"Potepuha!"

"Kako si upata trditi, da vama je bilo tu ukradeno!"

"Mi smo sami pošteni!"

"70 kron se nikoli nisi imel, capin!"

"Ure se nositi ne moreš, ker Ti pade iz cap na tla!"

"Drug drugega sta okradla!"

"Plačati nočeta pijače, ker sta sleparja, goljufa!"

"Vun ž njima!"

"Nočem imeti opravila s policijo radi dveh prefrignanih sleparjev, ki onečlašata moje poštene goste! Tistih par grošev še lahko utrpim! Toda sedaj pa: vun oba!"

Tako je vrelo po zaduhli sobi, krečmar se je pa še najbolj drl.

Se preden se je mogel legitimirati detektiv, se preden je mogel pojasniti časnika svoje stališče, sta že frčala skozi odprta vrata in kdor je le mogel, je pritisnil s krepko pestjo zadnji pozdrav letečima pod rebra, na pleča, na hrbet in glavo. Ogorčeni so zaprli za njima vrata.

Znotraj v gostilni se pa še ni potolazil vihar. Bobnelo je kakor razburkano morje. Ko so pa zaškrpala vrata, sta se zunaj oba pobrala iz jesenskega blata ter jo popihala vsak na svojo stran, boječ se, da ju dohitijo še kaka da-režljiva roka.

S trudno glavo in težkimi kostmi je vstal drugo jutro detektiv Dragin.

Postrežnica mu je prinesla kavo in "Novo pošto" ter se molče odstranila videč gospodarja tako otožnega. "Je že spet pil, ni ču-da, da ga glava boli!"

Hlastno je zagrabil detektiv "Novo pošto" v nadi, da bo mogoče kako poročilo v njej o kaki novi tatvini.

Oh! Podlistek! "Iz nižin človeške družbe". Lepa črtica. Predmestna beznica, vse spominja na večerajšnji dogodek, tu pa ... črnobrati potepuh ... tat ...

"Hahaha!" in zasmejal se je detektiv tako presrečno, da se je miza tresla. "Jaz tat, potepuh! No, ni slabo! Torej moj soseda, o katerem sem imel tako slabo mnenje, je bil nedolžen časnika! Oba sva jih dobila! Reče, z polomljenimi kostmi je moral še pisati po noči podlistek! Junak! O uri in prstanu pa previdno molči. No, in sedaj ga bo še ženski radi prstana! Saj pravim, detektiv in časnika

morata delovati skupno v blagor človeštva!"

Skoraj pozabil je pri tem detektiv na svoje bolečine. Sklenil je, da ne izve živa duša o tem dogodu iz njegovih ust. Tuji tat s površnikom in trdim klobukom naj le uživa prostost. Da bi se le ne posrečilo redarjem uloviti zvitega tatu, to so bile edine njegove želje, ker bi se mogoče slednjič vendarle izvedelo o veliki blamaži okradenega detektiva. Da bo urednik molčal o podrobnostih, je vedel, saj je poznal uredniško tajnost.

Nov klobuk.

Rev. J. C. Smoley.

Krasen ta klobuk! Svila, najraznovrstnejše cvetke! In še le mali šopek! Najnovejši pariški model. Vse dame, ki so šle po tej prenapolnjeni prometni cesti, obstale so pred izločnim oknom ene največjih trdnjav v mestu in obduvale ta čudež — najnovejši model. Tudi Elza je v začetku nehotela obstala; gledala je, obduvala je klobuk, dokler ni tudi nje preslepil.

Tekom dneva je morala večkrat iti mimo tega izločnega okna. "Oh," je zdihovala, "ko bi si mogla ta klobuk kupiti." Njeni plavalasje v visoki frizuri, njen čvrst, rdeč obrazek, nežna lila - barva klobukova, njegova opremljenost — nepopisno! Plavalas Elza se niti v sanjah ni mogla znebiti tega klobuka.

Toda trezno misleči in računajoči razum napovedal je njenim hrepenčnim sanjam boj; to nikakor ne gre. Da bi kupila tak klobuk, potrebovala bi zaslužek dveh mesecev. V takih trenutkih govornjale je v svoji nepremišljenosti zopet svojo osebo. Čemu naj bi nje enkrat ne obduvali, zakaj bi se za njo ne ozirali enkrat vsi z nevoščljivostjo. Da bi vsak dan okrog letala, kakor uboga siva miška, to ji ni šlo v glavo. Tri dni stopicala je okoli trgovine, nevedoča ali bi vstopila noter ali ne in vprašala po ceni; saj s tem bi se še nikakor ne zavezala, da ga kupi.

Klobuk je visel še vedno v izločnem oknu. Nekega dne se je le ojuočila in vstopila v trgovino. Držala pa se je ponosno, kakor bi imela tisočake. Toda prodajalka je to že poznala. Kritičnim očesom premerila je postavbo v preprostej črni obleki in vedela vse, kar je vedeti hotela.

"Pariški model, mislite?" vprašala je hladno.

"Da!"

Prodajalka se niti zmenila ni, da bi vzela klobuk iz okna. "Vsaj ga tako ne kupi," mislila je pri sebi.

"Koliko stane?"

"Šestdeset dolarjev," odgovorila je prodajalka z glasom, kakor bi to ne bilo nič in je po strani pogledala Elzo.

Niti trenila ni ta z očmi in kratko rekla:

"Pomerila bi ga rada."

Pin, iričenih nasmeh prodajalke, in na lahko postavila je klobuk na plavalas Elzino glavo.

Izvrstno ji je stal! Ni bilo treba obračati se ne na levo, ne na desno. Bil je kakor nalašč za njo narejen.

Prevzetni deklici je skoro glasno taklo sree. Ta ljubeznjiv, prijazen obrazek, ki jo je gledal iz zrcala, je li to res njen?

Ako je človek tako lep, ni nobena cena previsoka. Ogledala se je od vseh strani: od leve, od desne, od spredaj, od zadaj, potem pa rekla kratko:

"Dobro, kupim klobuk!"

Prodajalka pogledala je za čudeno; ni mogla skoro svojim očem verjeti, ko je Elza položila denar pred njo.

Vstopila je v poulično železnico in se s svojo velikansko škatljo odpeljala domov.

Bila je nedelja. Prijazno je sijalo solnce, in milo, mehko ozračje v pozni jeseni je v srečih budilo ljubezen do narave.

V mestnem parku je bilo že polno šetalec. Vsakdo se je čutil nekako obteženega v svoji zimski obleki. Elza o vsem tem ni zapazila nič. Imela je na glavi svoj lila - vijoličasti klobuk — in s kakim ponosom! Danes so ji bili nevoščljivi. Kako je prijetno, ako se vsakdo za njo ozre in obduvuje njen klobuk. Enkrat je slišala dva gospoda reči: "Je ta okusno oblečena!"

Sedaj se je Elza k svojemu spremilevalcu nasmešnila.

"Danes si pa zelo prevzetna in ponosna, Elza," rekel je kratko.

"Ali ti ne dopadam?" vprašala ga je poredno.

"No, no, ta tvoj klobuk. Seveda je lep. Pa stane menda tudi kepo zlata?"

Ponosna na svoje "imetje" odgovorila je nepremišljeno:

"Šestdeset dolarjev."

"To je pa vendar malo preveč!"

Skomizgnila je z rameni. "Čemu bi človek ne bil enkrat lahko-mišljen. Ni treba biti vedno skop. To dandanes svetu ne prija. Če se človek po cele mesece trudi, naj si včasih kaj postenega natakne na se."

"Meni se pa zdi, da klobuk preveč kriči."

"Sram te bodi! Tako sem se veselila današnjega dne, sedaj si pa tak. Obduvovati bi me moral in reči: Elza je najkrasnejše dekle na svetu. Ljubil jo bom iz srea in —"

"No, in ..."

"Artur, ne vem, kaj ti je danes. Tako kratkobeseden si. Sem te li s čim užalila?"

"Ne, ne, Elza!"

"Mogoče pa le; a ti nečeš povedati."

A Artur ni hotel postati danes veselje, bil je le čmeren in kljub klobuku Elza ni bila zadovoljna s to nedeljo.

Elza je bila zopet doma. Z vso skrbnostjo spravila je svojo lila-krasoto v škatljo in se sanjavo smehljala. Artur je bil res nekakih, pa to ni nič ne de. Saj ni čudno, ako nagloma koga vpraša: Kako? Tako ali tako?

Dolgo je že upala in njena srčna želja je bila, da jo Artur zasnuje. Zaslužil je mesečno lepe denarce in je torej lahko začel lastno ognjišče. A odlašal je dan za dnevom z vsako-tako izjavo.

Drugi dan pa je prišlo pismo od Arturja. Zadovoljno se je Elza nasmešnila. Mislila je, da tako vse, kaj ji piše. Ustmeno se torej ni rad izjavil. Toda kaj piše? Deklica je brala:

Ljuba Elza!

Ne zameri, a z nama ne more nič biti. Glej, kaj naj počnem z ženo, ki nosi klobuke za šestdeset dolarjev? Razen tega si za me prelepa in prelahkomiselnja. Moja žena mora biti preprosta in skromna. Ti moraš imeti finega, elegantnega moža, s katerim se lahko postaviš. Nosi tvoj klobuk z vijoličami še prav dolgo in v veseljem. Jaz sem zadovoljen, da ga več ne vidim. Včeraj mi je skazil vse veselje.

Artur.

Elza je obledela. Tresla se je. Vstala je in rekla kratko:

"Neumni, bedasti človek pač nima nobenega okusa."

S tem se je hotela utolažiti, a ni se ji posrečilo. Še huje je bilo. Od tega dne je tudi ona sovražila klobuk, za katerega je plačala šestdeset dolarjev, spravila ga je v škatljo in nikoli več ga nisi videla na njeni glavi.

Potem pa ni čudno.

Častitljivi predstojnik cerkve sv. Luke izgleda sam kot svetnik. V mnogih stvareh ima svoje lastne mnenje, katero tudi vsikdar pove. Pred kratkim so sklenili cerkveni starešine, da se stresa premog v drugo klet, in ne v to, kakor doslej. Ko je pripeljal vozniški ogelje in je videl predstojnika, kateremu o ukrepu starešin ni bilo ničesar znanega, da hoče stresti vozniški ogelje v drugo klet, je mislil, da je kaka pomota. Nato mu je na zelo razumljiv način povedal, kam naj strese ogelje.

Nekaj časa zatem je opazil najvišji starešina, kaj se je zgodilo. Ves jezen je odhitel k prodajalcu ogelja in se mu pritožil, zakaj se ni ravnal po njegovih želji. Prodajalec je odgovoril, da je vozniški vse natančno pojasnil, in je poklical moža, da ga takoj stavi na odgovor.

"Sam", je zagrmel nad njim. "ali ti nisem natančno povedal, da moraš stresti ogelje v klet na četrti cesti?"

"Da."

"Gospod Smith mi je pa pravkar povedal, da tega nisi storil. Zakaj nisi storil tako, kakor sem ti zapovedal?"

Zamorec se je popraskal za ušesom in odgovoril:

"Well, boss, stvar je taka. Ravno sem začel spravljati ogelje v klet, kakor ste mi rekli, ko pride naenkrat iz hiše svetli Luka, ki me je radi tega zelo oštrel."

ROJAKI! NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI ILUSTRIRAN DNEVNIK!

Zastopnik "GLAS NARODA", 81 Cartland St., New York.

Avstr. Slovensko

Bol. Pod. Društvo.

16. januarja 1892.

Ustanovljeno

Sedež: Frontenac, Kans

GLAVNI ODBOR:

JOHN BEDENE, glavni predsednik.
MARTIN OBRZAN, II. glavni predsednik.
LEO HROMEK, glavni tajnik.
BLASUS MOREJ, glavni blagajnik.
ALOIS SLATŠCHAK, glavni zapisnikar.

NADZORNI ODBOR.

PONGRAC JURSCHE, Mineral, Kans.
FRANK AUGUST, Mineral, Kans.
FRANK STARCHICIL, Frontenac, Kans.

GOSPODARSKI ODBOR?

FRANK MAUSER, Frontenac, Kans.
PETER WERNSEBERGER, Pittsburg, Kan.
CHARLES STARINA, Mulberry, Kans.

POROTNI ODBOR:

JOSEF SVATTO, Woodward, Iowa.
FRANK PREMK, Cherokee, Kans.
FRANK SETINA, Yale, Kans.

Boj med kačami.

Profesor Pozzi, član francoske medicinske akademije je imel pred kratkim na neki pariški kliniki izredno zanimivo predavanje. V tem predavanju je poročal o svojem obisku v terapijskem zavodu v Butantona v bližini San Paola v Braziliji. Ta zavod je osnoval braziljski zdravnik dr. Brazil, ki je dalje časa študiral tudi v Parizu in Berlinu. Zavod se bavi z izdelovanjem seruma proti pikam strupenih kač. V Braziliji umre namreč vsako leto več tisoč ljudi vsled pika strupenih kač. Najzanimivejši, kar je dr. Brazil pokazal svojemu francoskemu tovarišu, je bil "boj med kačami". To je bil boj med kačo, ki žre druge kače, in kačo, katere pik učinkuje smrtonosno na ljudi. Pri vsaki kači, ki se hrani s strupenimi svojimi tovarišicami, nazivljejo v Braziliji "dobro kačo". Opis boja med omenjenima kačama se sliši kakor kak roman. Dr. Pozzi pripoveduje sledeče:

Dr. Brazil je vzel najprej "dobro kačo" iz nekega zaboja, v katerem je ležala popolnoma mirna zvrta. Položil jo je na tla sobe ter jo raztegnil. Bila je dolga nad en meter in tako modre barve, da bi vsakdo mislil, da je pobarvana. Dr. Brazil je kačo gladil z rokami ter da bi popolnoma dokazal, da ni nevarna, si jo je ovil okoli vratu. Obenem nas je seznanil z njenim znanstvenim imenom. Imenuje se Racidelus brasili. Brazilci sahi jo imenujejo Mussurana. Nato je vzel dr. Brazil zelo oprežno z dolgimi kleščami iz nekega drugega zaboja izvanredno strupeno kačo, ki je strah vsem Indijancem in ki se imenuje Lachesis Lancolatus. Indijanci jo imenujejo Jara-rae. Njen pik usmrti v nekoliko hipih ljudi in živali. Dr. Brazil je položil to strupeno kačo poleg "dobre" in ni smelo se oddaljiti za nekoliko korakov. Priznati moram, da sem si ogledal občo, če so kje odprta vrata. Plazila sta ležala izpočetka popolnoma mirno drug poleg drugega. Nenadoma se je pričela dobra kača Mussurana gibati in bližati se svoji žrtvi, strupeni Jara-rae. Jara-rae je njene kretnje takoj opazila in izgledala je, kakor da bi se potuhnila in hotela pobegniti. No, v tem jo je pa že zagrabila Mussurana. Nasprotnica se je oprežno zvijala,

Analfabeti v Evropi.

Nek švedski statistik je gledel evropskega šolstva prišel do sledečih podatkov:

V posameznih državah pride na 100 prebivalcev nastopno število analfabetov:

Rumunija 75, Srbija in Rusko 62, Portugalsko 60, Bolgarija 53, Italija 31,3, Avstro - Ogrska 30, Nizozemsko 2,1, Angleško 1, Francoska 0,2, Dansko 0,2, Nemčija 0,05, Švedska in Švica 0,01. Od vseh otrok v starosti od 6. do 15. leta obiskuje šolo le 5

Maščevanje indijskega fakirja.

"Pri Višnu, prizanesi mojemu bratu! Ne vzemu mu življenja!" Stari fakir se je vrnil pred John Barclayem, ki je jezdil na morišče, na kolena. Angleški častnik pa je spodbodel konja z ostrogami, da se je vspel in sunil s kopitom Indijca, katerega je izdal njegova bela obleka kot člana najodličnejše kaste, v stran. Toda tudi to mu ni vzel poguma. Proseče je iztegnil roke proti njemu:

"Gospod, prizanesi mojemu bratu! Milost, milost! Gospod, proč ga hočem peljati, daleč proč, na drugo stran velike reke, in nikdo belih mož ne bode ničesar več slišal o njem."

John Barclay je nekaj sekund mirko motril razburjeni Indijec ob raz, potem pa ga je udaril z bitem po glavi.

"Strani, pes!" Indijec je jeze zarjovel ter pokril z obema rokama obraz, katerega je oblika kri. Dve solzi sta spolzeli po starčevih licih; zagrozil je s pestmi za Angležem, ki je mirno jezdil naprej. Potem pa je za njim zamrmral:

"Proklinjam te, ki ne poznaš usmiljenja; doletela te bode kazen, kar prisegam pri Brahmi in Višnu! Maščeval se bodem, strašno maščeval!"

Četr ure pozneje je stal kot gledalec na morišču, kjer naj bi bil usmrčen Marah, njegov brat, Indijec iz prve kaste, ker se je bil uprl proti angleškemu gospodstvu. Fakir je globoko vzdihnil, in solze so ga oblike, ko je videl Maraha ki je izhajal iz kraljevega rodu, viseti na vrvi. Se enkrat so zadrževali Indijci udi . . . in mrtvo truplo je viselo na vislicah.

John Barclay je opazoval stranski prizor z največjim mirom, ne da bi trenil z očmi. Potem se je vrnil na čelu svojih čet v vojašnico, domačini so pa sklonili svoje glave v prah pred silo, ki je šla mimo njih.

Ko je stopil John Barclay s konja, mu je zaigral komaj viden smehljaj okoli ust. Spomnil se je na svojo nevesto, plovavlo E. vangelino, ki je čakala v Londonu nanj. V dveh mesecih dobi dopust, da more ostaviti Delhi s svojimi štiridesetimi mošejami, in peljati svojo izvoljenko k altarju.

Stiri mesece pozneje. John Barclay in njegova mlada žena sta obiskala podkralja v Kalkuti, ter se vračala v Delhi. Medpotoma sta se večkrat ustavila, da si ogledata krasna mesta na obrežju svete reke Ganges: Patno, Bonares, Alahabu; od tam sta se peljala v A. grah. Strmeč sta gledala razvaline bivšega glavnega mesta Velikega Mogula, ter nakupila v bazarjih dragocene perzijske preproge. Na nekem prostranem trgu je vzbudila večja množica ljudi njuno radovednost. Vse se je spoštljivo umikalo angleški uniformi. In mlada žena se je zgrozila, ko je zarla moža, po katerem so se spenjale kače. Nehote se je privila k soprogu, ki jo je smehljaje pogledal.

"Nič se ti ni treba bati, Evangeline. Ta krotilec kač je fakir, svet mož, katerega častijo domačinci kakor božje bitje." Še vedno smrtnobleda, je sledila Evangelina fakirjevi predstavi. Ta je sedel na tleh in piskal na čudno piškal. Kače, ki so srpo gledale svojega mojstra, so se gibale po taktih godbe, ter se končno zvale v vrečo.

"Idiva, John, teh ostudnih živali ne morem več gledati." "Neumnica!"

Počasi sta odkorakala naprej. Smeje in šalec se, krotilec pa je mirno piskal na svojo piščalo, toda njegove oči, ki so zrlje za parom, so žarele v strašnem ognju. . . .

John Barclay je ravno vstopil s svojo ženo v prvi razred brzovlaka, ki bi ju naj pripeljal v Delhi. Do odhoda si je preganjal mladi častnik čas s čitanjem novin, medtem, ko je Evangeline radovedno motrila živahno vrvenje na kolo-dvoru.

"Poglej, John," je naenkrat zaklicala presenečeno, "onega moža spodaj! Ali ni krotilec, katerega umetnije sva včeraj občudovala?"

Sir Barclay je pogledal v nakazano smer in ugledal popolnoma v belo oblečene moža, ki je nosil veliko vrečo pod pazduho. "Da, on je, ali pa tudi kdo njegovih rojakov. Ti ljudje so si med sebojno tako podobni, da jih je težko ločiti."

V tem trenutku je zaživljal

vlak, uradnik je zaprl vrata, in vlak se je začel pomikati naprej. "V starih urah sva v Delhi — v lastnem domu, Evangeline."

Mlada žena je s srečnim nasmehljajem naslonila svojo lepo glavičo na moževe prsi, ko je naenkrat vsa prestrašena kriknila. Med vratni se je namreč pokazala glava moža, ki je z divjim sovraštvom v očeh zrl na dvojico.

"Kaj hočeš tu?" je zavpil častnik nad njim.

Mesto odgovora pa je vrzel drugi vsebino svoje vreče v voz. Potnika sta se vsa preplašena, smrtno blede, zgrozila: Pred njima, ki sta bila bolj mrtva kakor živa, se je dvigala skoraj nepregledna množina kač, ter lezla počasi proti svojima žrtvama. Ze se je zvila ena najnevarnejših, strupenih kač, v klopčič, jezno pilaje in sikaje, da zasadi svoje strupene zobe v častnikovo nogo, medtem, ko se je pognala druga proti mladi gospe, kateri se je zdelo, da sanja strašne sanje, kača klopotača. Toda mladi Anglež se še ni smatral izgubljenim. Iztegnil je roko, da potegne napeljavno vrv in da znamenje za silo, ko se mu je naenkrat ovila druga kača okoli rok, da se ni upal premakniti. In vedno več kač je prihajalo. Vlak pa je divjal naprej proti Delhiju. V enem kotu voza je ležala Evangeline v omedlevici, na drugi strani je sedel John Barclay, ne da bi se mogel ganiti.

"Ali me poznate sedaj, gospod?" je vprašal nek glas.

Častnik je obrnil glavo proti vratom in uzrl belo oblečenega moža; odgovoriti pa ni mogel.

"Jaz sem Sugriva, Marahov brat, katerega si pustil pred enim letom obesiti."

John Barclay je tiho povesil glavo; vedel je, da od te strani ne more pričakovati milosti. Vedno tesnejše so se ovijale žive vrvi okoli teles nesrečne dvojice, njunih krikov pa ni nikdo čul. In pred očmi svojega mojstra se je začela ena največjih kač vedno hujše ovijati — ko je Indijec začel piskati na svojo piščalo. Kratke, vabljive glasove je izvajal. Kače so stegovale glave.

"Boljši hočem biti, kakor ti, trdosrčni Anglež! Tuji morilec! Naj bode strah dovolj kazni. Tudi nočem, da bi se tvoja mlada žena zate pokorila. Če sedaj ne piskam, sta v nekoliko minutah mrtva. Toda živi, neusmiljenec, in pobjeljaj se!"

Zopet so se začeli vabljivi, visoki glasovi, potem mehki, in kače so se začele odvijati ter ležti v vrečo nazaj. Sir John Barclay in njegova mlada soproga sta odšla strašni smrti.

Indijec je zaprl vrata in izginil. Nikdar več ga niso videli v onem kraju.

Imena dni v tednu in njih angleški izvirnik.

SUNDAY (nedelja), posvečeni dan solnen (Sun).

MONDAY (ponedeljek), posvečeni dan mesecu (Moon).

TUESDAY (torek), izvira iz saksanske besede Tuisko, ki je bil bog vojske starih Saksonev; radi tega imajo tudi na Angleškem torek kot obligatni pravdni dan.

WEDNESDAY (sreda), po bogu Odin ali Wodin, katerega se je častilo svojčasno v severnih delih Evrope.

THURSDAY (četrtek), tudi iz saksanskega po bogu Thor, bogu groma.

FRIDAY (petek), iz saksanske besede Frea — Frigga, boginja v stari saksanski mitologiji.

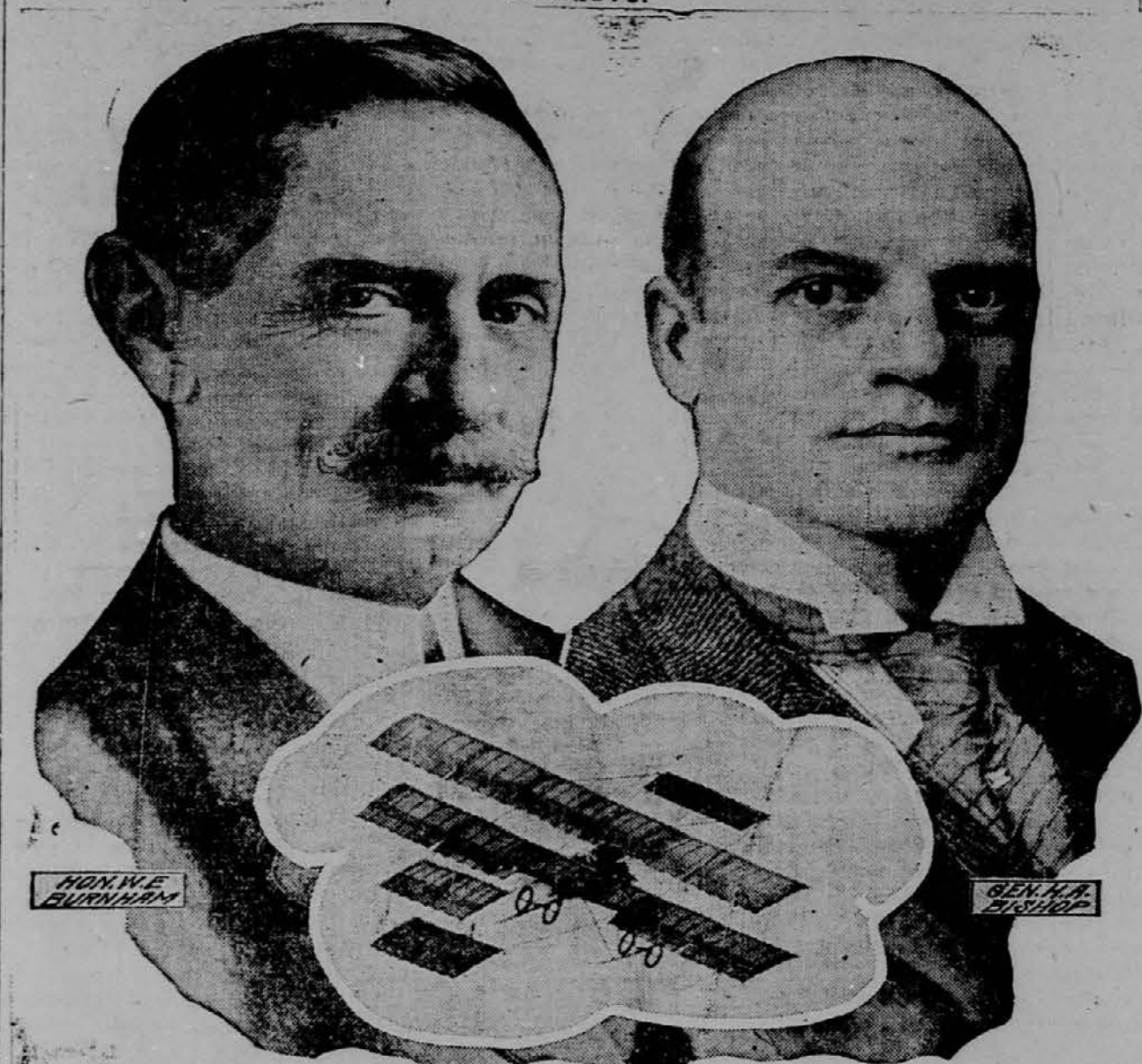
SATURDAY (sobota), ime Saturna, boga zvezd in nebesnih prikazni.

Koliko Slovanov je na svetu?

Češki profesor Lubor Niederle v svoji knjigi "Slovanski svet" omenja, da je bilo leta 1900 na svetu 136 milijonov 500 tisoč Slovanov in da jih bo letos po 1.4 odstot. prirastku vseh 156 do 157 milijonov. Znani ruski slavjanofil, profesor-filozof kijevke univerze, F. D. Florinskij pa govori v knjigi "Slovansko pleme", da je prirastek Slovanstva vsako leto najmanj 1.7 odstot. (Rusov je vsako leto okoli 2 milijona več.)

Trditve profesorja Florinskega je prav verojetna in moremo skoraj z gotovostjo reči, da je letos okoli 186 milijonov Slovanov na svetu, a do leta 1915 jih naraste do 200 milijonov.

MILIJONARJI SO SE NAVELIČALI AVTOMOBILOV IN SE MISLIJO POSVETITI ZRAKOPLOVSTVU.

Na zrakoplovni tekmi v Bridgeportu, Conn. so bili najbolj na vdušeni občevalci zrakoplovstva newyorški bankirji William E. Barnham, general Henry A. Bishop in drugi. Ti se mislijo resno posvetiti zrakoplovstvu. Bogatašom je avtomobilni šport že predlo gočasen in zdaj hoče poskusiti s športom v zračnih višinah.

Prva ljubezen.

Otroška zgodba. Pisal C. Slavina.

Pravijo, da je boginja Venera krasna. Iz morskih pen se je bila porodila; na morju, daljnem in brezkončnem šumečem in skrivne bajke šepetajočem. Dvignila se je boginja in je razprostrla svoje roki. Pomladno solnce jo je bilo prebudi in morje sinjega juga jo je zazibalo v svojem mehlem naročju. In stala je na obrežju, visoka, velika in mogočna. Začudil se ji je svet; padel je pred njo na kolena in jo molil že dolgo, dolgo. Tisočletja jo že molil — in njegova molitev se ni končala. Pravijo, da je tista boginja tako krasna in lepa. . . .

A jaz sem bil dejal, da je grda, in sem jo razžalil. In če praviš ti, brate, ženski, da je grda, te sovraži do konca svojega življenja in išče prilike, da se mašuje nad teboj — revežem. In maščevala se je nad menoj velika boginja, maščevala že stokrat — bratko in hudo.

Glej, brate, ko sem bil še nedolžen, 12leten dečko, me je prišla mogočna boginja prvič za uho. Potresla me je krepko in se je smejala škodoželjno. Solze so mi tekale po licih takrat in v sreči mi je bilo bridko in hudo.

V deklico sem se bil zaljubil takrat in nosil sem še knjižice pod pazduho. In tudi deklica je nosila v torbici knjižice in je sedela v šoli meni nasproti. Lepa je bila. Tak obrazek, kakor je bil njen, so imeli v cerkvi angeljčki. Ravno pod nogami Mamke božje so se zibali in so se smehljali kakor Marica meni nasproti v šoli.

Vsak njen smehljaj pa je šel meni naravnost v srce in je bil bolj razvnel mojo gorko ljubezen. Nemirno sem sedel v klopi — in Bog naj ti povrne dobre nauke, moj dragi učitelj! Saj jaz jih nisem slišal in tudi tedi nisem videl. Jaz sem videl le lepi smehljaj na drobnih ustecah. Angeljčke sem videl — ravno pod nogami Mamke božje so se zibali in se smehljali.

In sfrčal je prvi listič v nasprotno klop in je obtičal lepi Marici ravno v naročju. Poln lep in sladkih besed je bil listič, poln ljubavnih tožeb. Zagledala je Marica listič; pobrala ga je in prečitala. Nasmehnila se je in zaridela. Zardel sem tudi jaz in sem zakril glavo z rokama.

"Fant, če ne boš pazil, pojdeš klečat tri ure!"

Oglasil se je učitelj in me je stresel za lase. Dolgo brado je imel in njegove oči so bile vedno osorne in jezne. Zdrnil sem se in sem ga pogledal plašno. Šel je za kateđer in je pričel razlagati o morju, brezkončnem in skrivnostnem, ki se širi nekje tam daleč na solnčnem jugu. Šumi in se peni, in tisoč

pravljice živi v njem. . . . Poslušal sem ga nekaj časa, a potem sem zagledal zopet angeljčke ravno pod nogami Mamke božje.

In od tistega dneva naprej je frčal vsak dan droben listič iz moje klopi v nasprotno stran in je obtičal v naročju lepe Marice. Zardela je vselej in zardel sem tudi jaz. Srečen sem bil in zadovoljen sam s seboj. Seveda učitelj in kapelan Tine nista bila zadovoljna z menoj. Zmeden sem bil in za tisoč cekinov bi ne bil dal pametne besede iz sebe. A meni ni bilo marj tega — imel sem svoje angeljčke. Lepo so se smehljali pod nogami Mamke božje in njih obrazki so bili tako mehki in lepi! Videl je bil dolgočasni umetnik Marico. Sel je v cerkev, pa je bil naslikal tiste angeljčke. . . .

Nekoč pa sem zapazil, da letiš od druge strani drobnih lističi in obtičavajo ravno Marici v naročju. Sedel je za menoj Lojze, tisti veliki in zanikrni fant. Pesti je imel debele in lasje so mu bili razmršeni. Glej — zaljubil se je bil v Marico, pa jej meče zdaj lističe, polne lepih in prijaznih besed. — Sovražil sem tega Lojze. Premikastil me je bil nekoč za prazen nič in mi je polomil skoraj kosti. Sovražil sem ga zdaj še bolj — saj se je zaljubil v Marico in jej meče drobne lističe v naročje. A hvala Bogu! Vsa listič je zmečkala Marica v roki in ga je vrgla na tla. A čitala ni nobenega — čitala je samo moje. . . . In dobro se mi je zdelo, ko je škripal za menoj divji Lojze prav po tihem z zobmi, in smejal sem se v pest.

A ko je videl Lojze nekoč, kako je sfrčal moj listič Marici v naročje in ga je Marica čitala, se je raztogotil. Z debelo pestjo me je sunil v hrbet, da me je zabolelo in sem nehoti zaklical. Priskočil je učitelj — in Lojze jih dobi na vsako dlan po deset in tri ure je klečal na odru. Topo in z mračnim obrazom je strmel v tla in je klepal sovražne naklepe. Enkrat je zagledal divje na-me in mi je zažugal z debelo pestjo.

In takrat sem se ustrašil. Glej, na sredi polja me zaloti gotovo. Premikasti me še boj, nego zadnjikrat in skoro gotovo mi polomi kosti. In potem ne bom videl več Marice — angeljčkov ne bom videl tam pod nogami Mamke božje. Hudo mi bo in divji Lojze se bo smejal škodoželjno. . . .

Strah me je bilo tisti dan in plašen sem lažil tam dol ob Savi. Vsako popoldne je prihajala tja dol Marica, a Marica in dekla sta trgali rože in sta pletli vence. Jaz pa sem sedel na visokem borovcu in sem neopaženo gledal Marico. Nikoli še me ni bila zapazila, in to se mi je zdelo dobro. A ko sta odšli z jagnjetom, sem zlezal z borovca. Pobral sem rože, ki ostale Marici, in sem jih ponešal domov.

Tudi danes je bilo tako. Ravno

zadnjo rožo sem bil pobral, in takrat je zašumelo listje. Ozrl sem se in prestrašil, da so mi padle rože na tla. Pred menoj je stal — divji Lojze.

"He-he", se je smejal. "Kaj si se me ustrašil? Pa ne boj se me! Preslah si, da bi te malo prelajljaj. . . . Videl sem te na borovcu, kako si zijal v ono "krevljo", (Lojze je zval Marico "krevljo", ker je komaj vidno šepala na levi nogi), pa sem si mislil: pretresem borovec, pa pade kakor hrška na tla."

Smejal se je Lojze in me je prijel za ramo. Takrat sem se opogumil tudi jaz in sem rekel jezno:

"Kaj mi hočeš? — Pusti me!" "Glej ga no, vrbacea!" je nadaljeval Lojze. "Otres se še, če ga je kdo prijel za peruti. Kaj ti hočem? Napisal sem pismo, več, "krevlji" sem je napisal. Pa ravno ti, pa ravno zdaj ti je prinesel in jej rečeš: Lojze je napisal — in ti je moraš prečitati in napisati odgovor."

"Ne, jaz ga ne ponesem!" sem mu odgovoril odločno. "Kaj, jaz naj neseš Marici pismo — jaz, ki sem jo imel tako rad? Jaz, ki je nisem privoščil nikoli nobenemu, razum samemu sebi? . . . Da bi se daj nesel Lojzetovo pismo, ki je morda polno zaljubljenih besed in morda tudi obrekovanj že mene? Jaz, pa ravno jaz! — Nikoli!"

A Lojze me je stisnil za ramo, da sem zaječal v bridki boleti. Slaboten sem bil in malenkosten, a Lojze je bil širok in velik. Bridko mi je bilo v sreči in zajokal sem.

"O, Lojze, pusti me!" sem rekel. "Saj ponesem pismo, takoj je ponesem!"

Spustile so me debele pesti, in jaz sem vtaknil v žep drobno pisemce. Počasni in žalostni korakov sem šel preko dehtečega polja proti vasi. Smejal se je Lojze za menoj in se je krohotal. Maščeval se je nad menoj bolj, nego če bi me bil premikastil in mi polomil kosti. Dobro mu je bilo pri sreči, a jaz bi bil takrat najrajši ležal v grobu, globokem in tihotnem. . . .

In tako sem stal tisti dan za vezinami vrati srečne hiše, kjer je stanovala Marica. Čakal sem in trepetal. V pesti sem tiščal Lojzetovo pismo in bi je bil najrajši zdrobil. . . . "Vrzi je na tla in zbeži!" mi je šepetalo iz kota. . . . A kaj potem? Pride Lojze in me premikasti in mi zdrobi kosti. . . . Mirno sem stal spet in sem čakal. Nemirno mi je bilo srce in žalostno me je bilo.

Pa je priskakljala Marica čez prag in jaz sem stopil pogumno pred njo. "Marica, o, Marica!" sem dejal. "Dal mi je to pismo Lojze. . . . Lojze je je napisal in ti je moraš prečitati. . . ."

Pogledala je pismo in je zavila nos. "Ne maram tega pisma," je dejala. Vrgla je je na tla

in je pohljala. Razveselilo se mi je srce, da sem poskočil od veselja visok v zrak. Potegnil sem iz žepa svoje pismo, ki sem je bil napisal že včeraj, in sem ji je položil v roko.

"Vzemi je, Marica, o, vzemi je!" sem prosil. Hotela je je že vtakniti v žep, a takrat je posegla po njem druga, velika roka in je je zmaknila bliskoma. Stal je pred nama gospod kontrolor, Maričin oče, in je čital moje ljubavno pismo. Od strahu sem obstal kakor kip, a že v naslednjem trenutku sem se zavedel. Pogled sem se prestrašeno Marico, a potem sem izginil kakor veter.

In vzeli so gospod kapelan Tine drobno palico iz katedra. Stopili so k meni, pokazali so mi drobno pisemce in začelo je padati po meni kakor toča. Pomilovalno so me gledale sončinke in sončenci; tam v drugi klopi pa je ihtela Marica, ihtela bridko in pridružen. Klečal sem tri ure; debele solze so mi lezle tiho po licih — grenke so bile in polne bridkosti. . . . Ah, za mojim hrbtom je plakala nedolžna Marica, in hudobni Lojze se je smejal škodoželjno in sree mu je bilo radostno in polno zadovoljnosti. — Gospod Tine, zakaj ste mi storili to, ko vas nisem vendar popolnoma nič razžalil?

A zaprl so me gospod Tine. Sam sem bil v šolski sobi, dolgo sem bil sam. Šel sem h klopi, kjer je sedela navadna Marica. Naslonil sem svoje vroče in objokano lice na mило mesto in sem jokaj pritajeno. Močil sem dragi sedež s solzami srčne bridkosti in grenkega obupa. . . .

Glej, iz cerkve je izginila Mamka božja. Lepi angeljčki, ki so se ji zibali ravno pod nogami, so ostali sami. Žalostno so se spogledovali in so iskali z očmi Mamko božjo. A vsepovsod je bilo prazno, in angeljčki so povesili krila. Spustili so se daleč navzdol, in tam je šumelo morje, brezkončno in skrivnostno. . . . Tam na obrežju pa je stala velika in mogočna boginja Venera. Roke je imela uprte v boke in smejala se je škodoželjno. Njeno lice pa je bilo tako, kakor je je imel zanikrni Lojze, če se je smehljaj škodoželjno. . . .

Ko so prišli gospod Tine čez tri ure v šolo, da bi me izpustili domov, so obstali na pragu in so se začudili. Klečal sem pri Maričini klopi; glava se mi je dotikala tesno drugega sedeža in roki sta mi ga objemali. Klečal sem tam in sem spal in sanjal. . . .

Hči železničarjev.

Pred desetimi leti je dobil postajenačelnik novorojeno deklico, zapuščenico od lastne matere, v nekem železniškem vozu. Vsi uradniki in delavci ruske Nikolajave železnice, ki veže Petrograd z Moskvo, in na koji progi je bilo dobljeno dete, so sklenili, adoptirati otroka. Vsi dajejo mesečno prispevke za njeno vzgojo in za njeno doto. Deklica, ki je obhajala sedaj svojo desetletnico, ima že \$160.000. Ljudmila Nikolajevska so jo imenovali.

Zlobno.

A.: "Danes m estrašno muči glavobol!"

B.: "Pa ne iz istega vzroka, kakor mene zobobol?"

A.: "Zakaj pa vas boli zob?"

B.: "Ker ima luknjo!"

Oglas.

Nek list je prinesel sledeči oglas:

"Ukradena mi je bila ura v vrednosti 50 dolarjev. Ako mi jo vrne, mu dam naslov, kjer more ukrasti dvakrat toliko vredno uro!"

Nekaj novega za gospodinje!

Najnovejši praktični proizvod THE DUPLEX & TRIPLEX BAG

Ročna torbica, ktera se lahko rabi v treh velikostih, kakor iz tukajšnjih slik razvidite.

Rabi se:

Štev. 1, 10 palcev dolga in 6 palcev široka za denarnico in malenkosti. Štev. 2, 10 palcev dolga in 8 palcev široka za denarnico in druge stvari. Štev. 3, 10 palcev dolga in 16 palcev široka za denarnico in druge stvari.

Torbica je najfinije izdelana iz Pantanote usnja. Te vrste torbica je posebno priporočljiva mataram, ki je neobhodno potrebujajo. Kdor pošlje \$2.50 dobi torbico po pošti poštne prosto.

Zastopniki: FRANK LUPSHA & CO. 413 E. 85th Street, NEW YORK.

V sramotnem stebru.

Ko je šel angleški lord — nadsoodnik Camden (umrl leta 1831.) nekoga dne s svojim prijateljem lordom Dhre skozi neko angleško vas, sta prišla mimo "sramotnega stebra", ter se začela pomenskovati o tem, koliko bolečin pretrpi oni, na kazen v steber obsodeni.

"Ne verjamem, da bi pri tej kazni obsodence čutil tudi kakšne telesne bolečine", je rekel lord Camden. "Sramotna kazen je res, toda če gledalec obsodence ne ka-menjajo, o fizičnih bolečinah ne more biti govora."

"No, prepričajte se vendar sami," je odgovoril lord.

"Saj tudi hočem!" je izjavil Camden in se takoj vsedel na zemljo, z nogami oddaljen petnajst palcev od sedeža, medtem ko mu je pritrtil prijatelj trd les okoli gležnjev.

"Tako, Daere," je rekel, "sedaj pa privijte in me pustite deset minut samega."

Lord Daere je ubogal in se odstranil v namenu, se čez deset minut gotovo zopet vrnil. Smola pa je bila, da je bil nekoliko pozabljiv gospod in ko se je medpotoma zatopil v sanjarije, je popolnoma pozabil na drevo in svojega prijatelja.

Medtem je trpel sodni predsednik peklenke muke — udje so ga boleli, noge so mu otekle, v prstih je čutil neznošno sklenjenje, mišice so se mu skrajno napele in strašen glavobol ga je mučil.

Prosil je mimoprišedšega kmetu, naj ga oprosti, toda mož je odgovoril na njegovo prošnjo s porogljivim nasmehom.

Poklical je nekega zdravnika, ki je prišel po poti, in mu zatrjeval, da ni zločence, ampak lord Camden, višji sodnik kriminalnega sodišča. Toda zdravnik se ni zmenil za to izjavo, ampak odšel naprej ter mrmljal pred-se: "Mož je ali neumen ali pa pijan! Sedaj si domišlja, ko so ga najbrže radi pijanosti vtaknili v steber, da je lord nadsoodnik!"

Mimo je prišla žena nekega najemnika, in ko ga je začela klicati, da umre od žeje mu je podela jabolko. Bila je edina ki je imela z njim usmiljenje. Vsakdo, ki ga je videl, je bil mnenja, da je kazen zaslužil.

Nesrečni nadsoodnik je seveda zelo obžaloval nepremišljeno dejanje. Končno je bil osvobođen, toda še več let potem se je sponjinal bolečin, katere je pretrpel.

Nekoga dne je bil navzoč obravnavi, ko je imel sodni dvor razsoditi v odškodninski tožbe nekega moža, ki je bil po nedolžnem obsojen v sramotni steber, in ki je zahteval od države visoko odškodnino. Tožitelj je opisoval bolečine in trpljenje, katere je pre-stal v času nezasluzene kazni, toda sodnik se mu je smejal.

Sedaj se je obrnil lord Camden k njemu in ga vprašal:

"Ali ste že bili katerikrat v sramotnem stebru?"

"Ne, milord," je odgovoril sodnik začuden.

"No, potem se ni treba sme-jati," je odgovoril nadsoodnik, "jaz sem izkusil, kaj se to pravi. Mož ima prav!"

Sodišče je nato tožitelju prisodilo zahtevano odškodnino.

Pazljiva žena.

"Zakaj pa ležite celi dan v postelji?"

"Da mi mož ne odnese blazin v zastavljalnico!"

Pozna ga.

On: "Pomisli, danes sem ustretil sedem zajcev!"

Ona: "Nemogoče — saj si imel samo en dolar v žepu!"

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily)
Owned and published by the
Slovene Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSE, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

On celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
pol leta \$1.50
leto za mesto New York \$4.00
pol leta za mesto New York \$2.00
Evropa za celo leto \$4.50
pol leta \$2.50
treti leta \$1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
venem nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
comes every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
satujejo.
Denar naj se blagovno pošilja po —
Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
brošure naznanijo, da hitreje najdo-
mo naslednjo.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
znanje:

"GLAS NARODA"
Cortlandt St., New York City.

Telephone 4587 Cortlandt.

Kratek pregled dnevnih novic.

—o—
Avtomobilni dirkač John Ju-
hasz je na 53. cesti in prvi avenijski
skoraj povozil dva otroka. Da
ju je rešil je zavlil z avtomobilom
na hodnik in se zaletel v izložbo
okno. On in njegova žena sta bila
telesno poškodovana.

Mehikanska vlada koncentrirala
svoje čete v Torreónu, ki je na-
meravala insurgentom napasti. Po-
ročila iz mesta Mehiko in Chi-
huahua pravijo, da se revolucija
v deželi hitro razširja in da se
od dne do dne množijo čete insur-
gentov.

Guverner Dix je preprečil na-
črt zakonodaje, ki je hotela v od-
skrbi pokopati predloge glede do-
hodninskega davka.

Zupan Gaynor je pisal brook-
lynskim duhovnikom, da plača \$10
vsakemu, ki mu dokaže, da se
točijo ob nedeljah v brooklyn-
skih gostilnah opojne pijače.

Coroner O'Hanlon je izjavil,
da zdravnik dr. Latson, ki so ga
našli mrtvega v njegovi pisarni,
ni izvršil samomora.

Šest tisoč policistov se bo danes
udeležilo policijske parade v New
Yorku.

Zvezno okrožno sodišče v Chi-
cago je razsodilo, da morajo čla-
ni mesarskega trsta odgovarjati
na tožbo, ki jo je dvignila proti
njim zvezna vlada.

Potniki, ki so se rešili s potop-
ljenejega parnika Merida so prišli
v Norfolk, Va., kjer so pripovedo-
vali o groznih prizorih, ki so se
odigrali, ko sta parnika "Meri-
da" in "Admiral Farragut" tr-
čila skupaj in se je prvi parnik
potopil.

Bivši angleški ministrski pred-
sednik in sedanji vodja opozicije
A. J. Balfour se je z zrakoplov-
cem Wrightom dvignil v zrak.

Vznemirjajoče vesti o zdravju
cesarja Franca Jožefa so bile u-
radno zanikane.

Znani dirigent Gustav Mahler
je nevarno bolan. Prijeljal so ga
iz Pariza na Dunaj.

V Cúruhu v Švici je prišlo do
krvavih spopadov med policijo
in štrajkajočimi zidarji.

Mehikanski finančni minister
Limantour je v razgovoru dejal,
da ostane predsednik Diaz pri svo-
ji izjavi, da ne odstopil le v slu-
čaju, kadar ne bo več nevarnosti,
da po njegovem odstopu nastane
v deželi anarhija.

Organizacija provizorične me-
hikanske vlade napreduje v se-
vernem delu Mehike.

Državni tajnik Knox je naročil
amerikanskemu poslaniku Wil-
sonu v Mehiki, da odločno zanika
vesti o intervenciji.

Zvezni vojni departement je
zahteval polkovniku Steewer-ju,
da dovoli uvoz orožja municije
in provijanta v Mehiko, ako i-
majo uvozni predmeti potrdilo
carinskega urada.

Predsednik Taft je sprejel re-
signacijo vojnega tajnika Dickin-
sona in je imenoval za njegovega
naslednika bivšega newyorskkega
zveznega distriktnega pravnika
Henry L. Stimsona.

Bivši reprezentant E. S. Mil-
lington iz Herkimerja je bil ime-
novan za zveznega pomožnega za-
kladničarja v New Yorku.

Guverner Dix je zanikal vest,
da je gozdarski komisar Thomas
M. Osborne izročil prošnjo za od-
pust iz službe.

Konvent American Federation
of Musicians v Atlanti, Ga., je
odklonil predlog, da organizaci-
ja muzikov izstopi iz American
Federation of Labor.

V Brooklynu je bil gostilničar
John Whiteford v sobi nad svojo
gostilno umorjen.

Clarke Williams, bivši državni
bančni superintendent je poja-
snil svoje zveze z Cumminsom,
predsednikom propale Carnegie
Trust Co.

Koncem tedna.

Devetnajstletna deklica je v
kratkem času izgubila očeta in
mater. V obupu, da je sama na
svetu in brez dela, se je vrgla
pod voz električne železnice, da
bi si končala življenje. Namen
se je ni posrečil in da jo kaznu-
jejo za obup, so jo poslali na
Blackwells Island. To je pravica
krščanskega naroda.

"Kaj je monopol?" je vprašal
nekdo Mr. Perkinsa, ko je pred-
aval v People's Institute. "Mono-
pol je nekaj, kar monopolizira",
je odgovoril Perkins. "Mož mo-
nopolizira ženo, kadar se oženi".
To ne bo veljalo za vse slučaje.

Neki bivši mestni svetnik v
Indianapolis, ki mu je dala drža-
va za njegove zasluge prosto sta-
novanje in hrano — v kaznilnici,
je izjavil, da bo spisal knjigo o
graftu v Indianapolisu. To bo de-
učna knjiga za grafterje in za
take, ki hočejo postati grafterji.

Senzacionalizem je zlo, je de-
jal neki duhoven z ozirom na čas-
opisje. To je res. Ali senzacio-
nalizem na prižnici tudi ni ravno
Bogu dopadljivo delo.

Mladi medicini nameravajo
poleti iti na vrh Pikes Peak, da
bodo tam opazovali bitje srca in
povaje, ki so s tem v zvezi. Ali
bi se to ne dalo preučiti ceneje,
temeljiteje in jednostavnije v
družbi lepih mladih dam?

Deset tisoč dolarjev je dobil
dr. Horatio W. Parker za kom-
pozicijo ameriške opere "Mo-
na". To je gotovo tiskovna na-
paka. Opera se menda imenuje
"Money".

Italijanski ministrski pred-
sednik je imenoval časnika "kne-
ze javnega mnenja". Well, mi
prodamo svojo knežo kruno za
steklenico dolenjskega evička.

Neki washingtonski pastor ho-
če postati gledališki igralec. Štu-
dije in prakso za to že ima. Vsak
duhoven ima več ali manj gluma-
škega talenta v sebi.

Chicago hoče biti pri kronanju
angleškega kralja v Londonu ti-
pično zastopano in pošlje par tu-
catov najlepših syinj v London.
Svinje bodo nosile svilnate nog-
vice, svilnate kratke hlače in
frake.

Bančni uradnik, ki je ukradel
več stotisoč dolarjev, pravi, da je
denarnoblažen. Prav lahko mo-
žejo, da bodo zdravniki konsta-
tirali, da ima paranoia mammo-
nalis.

Kdo bi obsodil ženo, ki je u-
strelila moža, ker jej je bil ne-
zvest in ki je dala s evetlicami
okrasiti njegovo krsto, nakar je
prosil, da jo obsodijo na smrt,
da bo na veke združena s svojim
možem? Naj človek pripusti naj-
višjemu sodniku, da jo kaznuje
za ljubezen, ki se ni zblala zlo-
čina.

Kongresni poslanec iz Balti-
more, ki pravi v kongresnem ko-
ledarju o sebi, da je oženjen in
da živi s svojo ženo, je ali zelo
naiven, ali zelo zloben.

Neki pastor je po okrožnicah
vprašal svoje vernike, zakaj ve-
rujejo v Boga. To vprašanje je
najbolje rešil Napoleon, ko je de-
jal, da bi morali Boga ustvariti,
ako bi ga ne bilo. Mi pravimo:
Kdor v Boga veruje, ga potre-
buje.

Enakost pred zakonom.

Mlad človek iz dobre, iz zelo
dobre rodbine je stal pred sodi-
ščem. Njegov oče je milijonar in
v Ameriki se vrednost človeka
ceni po milijonih, ki jih ima na
banke. Mladi človek je bil na ve-
likem in širokem potu metropole
postal lump. S svojim vedenjem
in s svojimi zvezami si je pridobi-
l simpatije mladih dam, kate-
rim je potem pobral denar in ju-
vele in jih zapravljal v lahkomis-
elnjini družbi.

Javni obtožitelj je predlagal
za mladega gospodiča zaporno
kazen do 25 let, sodnik pa ga je
izpustil s suspendirano razsodbo.
Bil je to isti sodnik, ki je znal
po svojih drakoničnih obsodbah.
Pred dnevi je bil ta sodnik obsodi-
l enako starega in nič nevar-
nejšega zločinca v 18letno ječo,
češ, da bo to v strašilo drugim
zločincem.

Eden obsojencev je vzrastlel pod
ugodnimi okolnostmi. On ni po-
znal bede, revščine in pomanjka-
nja. Zrak, v katerem je v mlado-
sti živel, ni bil okužen. On ni po-
znal pokvarjenosti in izpridenosti,
ki se šopiri po newyorskkih
cestah med mladino. Drugi ob-
sojenec je bil v revščini rojen in
vzgojen, v svoji revščini velikega
mesta, ki s svojim bogatvom, s
svojim sijajem in s svojimi zape-
ljivostmi mladega človeka tako
lahko spravi na slaba pota. Pri
tem bi bil sodnik lahko to upo-
števal za olajševalne okolnosti,
ali sodnik je ravno nasprotno te-
ga človeka obsodil v dolgoletno
ječo, da bi s strogostjo kazni pre-
plasil druge zločince. Smešno.

Pri milijonarskem sinu in zločin-
cu je sodnik našel takoj olajše-
valne okolnosti. Dejal je, da je
njegov oče ugleden in bogat mož
in da bi trpel ugled njegove ro-
dbine, ako bi sin moral iti v zapor.
In tako je mladega milijonarskega
zločinca oprostil, oziroma iz-
rekel proti njemu suspendirano
obsodbo.

Vsak bralec si zdaj lahko sam
napravi sodbo, kaj se pravi: Ena-
kost pred zakonom.

Zmagovalec proti svoji volji.

Položaj v Mehiki se je naen-
krat izpremenil. Voditelj insur-
gentov, Madero, je moral iti v
boj proti svoji volji in je zmagal.
Z mignjenjem je pribral svoje glav-
no mesto in insurgenti bodo zdaj
pripoznana vojna stranka. Zvez-
na vlada jih bo morala kot vojno
stranko pripoznati vzle vsej lju-
bezni do nevtalitet. Zdaj ne bo
zvezna vlada mogla prepovedati
Maderu, da dobiva vojni materi-
jal iz Zjed. držav.

Nihče ne more uganiti, kako se
bodo razmere v Mehiki še razvi-
le. Revolucija je zrastle čez gla-
vo staremu Diazu in sanjave mu
Maderu. Bolj, kakor kdaj po-
prej je zdaj imetje inozemcev v
Mehiki v nevarnosti in resnost
položaja bo naša vlada šele zdaj
spoznala. Resna naloga čaka Zje-
dinjene države in za to resno na-
logo morajo biti pripravljene.

Slovenske vesti.

Piknik v korist slovenskim štraj-
karjem.

Slovenci v Johnstown, Cone-
maugh, Franklin, Moxham, Cam-
bria City in v okolici prirede dne
21. majnika na farni g. Viktorja
Fajta v Morrellville piknik, ka-
tereza čisti dobiček je namenjen
za podporo slovenskim štrajkar-
jem v Westmoreland County.
Vsa društva in Slovenci v imeno-
vanih krajih so vljudno povab-
ljeni na piknik.

Slovenska poroka.

V Wenoni, Ill., se je poročil
slovenski rojak g. Fran Tomin-
šek, doma iz Šmartnega pri Gor-
nem Gradu na Štajerskem, z go-
spodičjo Ano Likovo, doma iz
Dragatne na Belokranjskem. Bilo
arocno!

Look Out! You'd better take care of Yourself

Glavobol, bolečine v grlu, v prsih
in straneh, slabe žleza in drugi znaki
prehlade ne bodo imeli nevarnih po-
sledic, če bode te rabili

**Dr. Richterjev
Pain-Expeller**

po predpisih, ki so natisnjeni na
omotu. 25c. in 50c. steklenice.
Čuvajte se ponaredb in pazite na
sidro in haše ime.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.
Dr. Richterjev Congo Pulvis olajšajo.
(25c. ali 50c.)

Kaj piše Mike Cegare.

Na Ričvotu 5. 13. 1911.

Spoštovani Mr. Edyter:—
Najprvo moram pri Vas poto-
žengo gor vzdigniti, ker ste v
mojem zadnjem dopisu iz Grejter
Naj Jorka izpustili čif afiserja
našega športnega kluba "Riba".

Dajte malo sfolet onega tajp-
seterja, ki je to naredil in celo
pristavil, da je moja nesrečna
fajfca v nekem čolnu po morju
splavala, kar pa ni res. — Odne-
sel mi je isto naš čif afiser ali
nadirbar Mr. A. J. najbrže za
fun?

Ker se pa Mike Cegare ne pu-
sti fulati, ali vleči za nos in Pep-
čka, sem celo zadevo takoj naše-
mu klubovemu detektivu v osebi
Pene-Kar-Tona, Šer lok Kolmeza
št. 11. tam na Štek štrit v Brook-
lynu naznanil.

Res, po trudapolnem prizade-
vanju posrečilo se mu je, da je
izšofal pravega tajpseterja, ki mi je
takoj drugi dan tam pri Hervatu
mojo fajfco nepokvarjeno retur-
niral in se je zato ekskjuzal. Vsa
časť in tri čers za našega Pene-
Kar-Tona! Sej so vendar njegova
dela že znana po celem Grejter
Naj Jorskem svetu, ker je zad-
njič na tako perfrignu način ne-
ko vajo Lino rešil iz rok uzmo-
vica.

Isti uzmovič je vajo Lino na
nekem balu v Nju Teu-Toni Hall
linkševkenmarrš pounterfuzal.

Kaj je znani Šerloh Kolmež I.
in dete kuf Peter sino proti na-
šemu klubovemu špešelnu!! Ena
ničla! Ta še celo iblansko topelt
cifro, ki stoji tam pri flečekaj-
narskem mostu, — poseka.

Vsled tega dal mu bude Mike
Cegare eno veliko pozlačeno led-
rasto medaljo in križice iz Ajs
Krima za njegove zasluge; mora
mu pa še pomagati v sledečih
treh kezihi:

Pretečeno sredo zvečer ob 7.
uri 52 minut in 15 sekund zgubil
sem v kornar salonu na Prot veju
blizu Pater Mana dva pisana bot-
na od hlač. Šel sem kmalu nazaj
v salon, — pa mi jih je že nekdo
pobral in odnesel!

Ker nimam nobene šivanke, —
sem si drugi dan hlače s klospin-
nami in dajperpinami pripel k
suspendarjem, da so se hlače na
nogah hoptahit držale.

Ko se peljem sinoči iz bizmusa
v Ričvut po Majli Eve Ne Ela ve-
ter elektriš B-roke-Linu rep it
tren zid eksprestrenu, mi je na
Nike-r-poker Eve-ne štejsu en ni-
gr iz desnega paketa moj hen-ker
čif ukradel. Hen-ker-čif je malo
od kopen-hegn šnof tobaka zama-
zan, ter ima 2 užiskana puštaba
J. Z. Dala mi ga je ena fletna le-
di iz Uptauna za krizmus.

Poleg tega stopil mi je ta hu-
dimanski niger tud na kurje oko
in je pljunil svoj čju tobeko na
moj levi zglonceni rumeni čevlji.
Vsled tega je ta zomešru spojlan
in ga ne morem več nositi. Spo-
znati je nigrta lahko, ker ima ta
tajksel majhno belkasto bradovi-
co sredi nosa in škilasto gleda z
levim očesom. Jaz sem mu samo
rekel: Goan ju doiti tink! Aj
fiksju olrajt! Torej na noge za
tatom!

V četrtek zjutraj ob 1/6, ko se
mi je ravno sanjalo, da smo pri
Keburu lenik rufali, — prične
vam naenkrat grmeti. — Ne da-
leč od našega ganka je celo stre-
la v nek raufcen zadala, da se je

revček na jard prekuenil. Jaz
sem se strele zelo efredal — v sa-
njah hotel sem se poprijeti za mi-
zo, — v rokah sem pa držal osem
krajcov in zakličem: durh marš
sola! Pri tem se pa vsled strahu
— štrbuki! — prevrnem na tla
mojega fojneč ruma v Ričvotu.

Prosim Vas torej slavni gospod
Šur-Luka Kolmež, da v fjučer ta-
ke trubelne Kaprice in ekcedente
vajerles zastapate, da se ne bodo
več blizu mene rau fenki podirali
od strele zadeti!

V ivnik zornalu sem bral, da
je ta teden ena 24letna Ajriš le-
di svojega hospenta z revol varjem
pihnila na drugi svet, to pa iz sa-
me ljubezni, ker je z neko mla-
do keš ledy gugu ajsal in šmiral.

Nazadnje mu je pa ta hudi-
manska babenea ali boljša polo-
vica — pri fjucleral za spomin en
krancel spendirala. — Res ljudje
ga po foršifit špilajo zaradi žen-
skih kikel.

Nekemu našemu lonemamu na
vejst je zadnjič ušla žena s 3 be-
biti z nekim pordardjem. — Men-
da mu bude tudi ta en pušcle ali
krancel iz fergis majnih rož za
spomin spendirala?

O ti ferdamanska buča neum-
na ti! Ali niste brali ta teden do-
pisa od onega slovenskega far-
merja iz države Meso rij? Ta trdi
in pehaupata, da smo Slovenci pi-
janci fojst kles vrste na svetu.

Kje pa stoji to zapisano? — Pa
naj dokaže, — ker se laže! Jaz
sem ravno 8 let v Maleriki in sem
bil med tem samo 7 krat popol-
noma pijan, enkrat pa na polo-
vico. Le pogledite čez okno Mr.
Edy ter tam v Vaši bližini, videli
boste ajriš bumse od jutra do ve-
čera dan na dan natrkani šnopsa
kakor kanoni!

Šur da sem tudi jaz hodil z vi-
ški patelnam v paketu okoli. Kaj
ti pa agentlih patl nuca — če je
bil olvejs prazen!

Oni farmer je torej vse naše
lonemane očnil, posebno pa še
Mike Cegareta. — Ako ne prekli-
če istih besed, ga bom šel jaz ta-
ko na port-of helt tožit radi raz-
žaljenja in ferdrisenge mojega
želodčka!

Pravi in pravi, naj bi se Slo-
vence prešičev držali! Jaz sem pa
misli, da bi bilo bolje za vsacega,
če bi kolmajnah na mesto premo-
ga — kar ekeine s pikom kopali!

Naši ljudje so že olrajt, — oni
farmer naj pa raje svoj bizmus
s prešiči tenda, ker za drugo ne
paše.

Jur frent for Eve-r
Mike Cegare.

Dopisi.

Claridge, Pa.

—o—
Cenjeni g. urednik:—
Prosim, dovolite mi nekoliko
prostora v cenjenem listu "Glas
Naroda", da naznanim razdeli-
tev svote, ki je bila poslana od
društva Sokol štev. 21 S. D. P. Z.
v Stone City, Kans., na skupni
odbor S. N. P. J. v Claridge, Pa.,
in katero sem sprejel pozneje od
Ivana Mlakarja. Razdelil sem
svoto tako-le: društvo sv. Miha-
ela Arh. št. 40 J. S. K. J. je pre-
jelo \$5.00, društvo Bratoljub št.
7 S. N. P. J. \$5.00, društvo štev.
2 S. N. P. Z. \$5.00, društvo sv.
Barbare štev. 20 \$5.00, s. h. dru-
štvo Matere božje H. N. Z. \$5.00,
ostalo svoto \$7.90 sem razdelil
med sobrate društva Jedinost št.
7 S. D. P. Z. v Claridge, Pa.

Anton Pintar.

Indianapolis, Ind.

Cenj. g. urednik:—
V Glasu Naroda z dne 2. maja
je bil priobčen dopis, v katerem
je trdil dopisnik, da je prodal
škof slovensko cerkev tukajšnjim
franciškanom, od katerih so baje
tukaj že štirje patri in fratri. To
pa ni resnično in dopis ni imel
drugačnega namena, kakor provzo-
čiti med nami razburjenje, po-
sebnost pa med onimi, ki mislijo,
da je vsaka tihiarska beseda res-
nična.

Slovensko katoliško

podp. društvo **svete Barbare**

Za Zedinjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

ODBORNIKI:
Predsednik: MARTIN GERMAN, Box 653, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: STEFAN ZABRIG, Box 508, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAČ PODVARNIK, 424 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 299 Cor. N. — 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
Predsednik porot. odbora: PAUL OBERGAR, R. R. No. 1, Weir City, Kans.
I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 61, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest
City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Hamburg-American Line.

Redni prekoceanski promet iz
NEW YORKA do HAMBURGA
preko **PLYMOUTH in CHERBURG**
z dobro poznatimi parniki na dva vikajca:
Kaiserin Augusta Victoria, America, Cincinnati
Cleveland, President Lincoln, President Grant,
Pennsylvania, Patricia, Pretoria itd.
Veliki moderni parniki nudijo najboljše udobnosti
za primerne cene; neprekosliva kuhinja in
postrežba.

Opremljeni so z vsemi modernimi aparati.
Odhod iz New Yorka:
PRESIDENT LINCOLN — odpluje 17.
maja ob 11. dopol.
KAISERIN AUGUSTE VICTORIA —
odpluje 25. maja ob 9. dopol.
PENNSYLVANIA — odpluje 27. maja
ob 9. dopol.
CLEVELAND — odpluje 1. junija ob 10.
dopol.
PATRICIA — odpluje 3. junija ob 11.
dopol.

Vozijo tudi v Sredozemsko morje.

Hamburg-American Line.

41-45 Broadway, New York City.
Pisarne: Philadelphia, Boston, Pittsburgh,
Chicago, St. Louis, San Francisco.

granat, šrapnel in druge tako ro-
potije, pa jih bom citral počasi
za topovi. Kadar ne bo drugega
posebnega opravka, bom pa po-
magal delati papirnatu zamaško
za topove basati, kuhal bom po-
lento, kupil čebulo in krompir,
pa ni zlomek, da bi si ne napravil
vsaj par stotisočakov, pa še
kako črno mehikansko kratsoico
po vrhu. Neizpremenljiv para-
graf naravnih zakonov ukazuje,
da mora vse na svetu biti pre-
mlado in novo in potem šele sta-
ro. Tudi pri mojem vojnem po-
hodu govoril je odločilno besedo,
ker potujejo v Staro, dospel sem
najprej v Novo Mehiko, in sicer
v mesto Raton. Mestecje ni veliko,
toda prav ljubko in prijetno,
krasni vrtovi z različnim sadnim
drevjem so v najlepšem evetju.
Rajske dišave cvetevih jablan,
hrusek, sliv in črešenj vplivale
so na-me tako pomirljivo, da so
se mi v hipu razpršili vsi krvo-
željni načrti in po kratkem pre-
misljanju sem vskliknil: Ziv-
ljenje v takem-le cvetevem rajju
je vseeno lepo, kdo bi ga nosil
na prodaj za sklado mehikanske
lečee! Potomeci nekdanjih Hida-
gov naj se le sami lasajo, če se
jim ljubi. Rečeno, storjeno, pa

Jugoslovanska Kato. Jednota.

Ustanovljena dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GERM, Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMMOZIC, Evely, Minn., Box 441.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomočni tajniki: MIHAEL MIRANTIC, Omaha, Neb., 1234 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOLUZE, Ely, Minn., Box 195.
Zaupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 3483 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEK, Joliet, Ill., 500 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 583.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St.
FREDERICK HALL, Kansas City, Kans., 422 No. 14th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 138.
FRANK GOLUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHERAV, Pueblo, Colo., 1212 Elder Ave.

Jednotino glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljke pa na glavnega blagajnika Jednote.

PREMEMBA ČLANOV IN ČLANIC.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Matt. Mausner, rojen 1855. cert. št. 233, zavarovan za \$1000, razred 6. — Društvo šteje 158 članov.

Društvo sv. Roca Jezusa št. 2 v Ely, Minn. dne 29. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Frank Skubie, rojen 1880, cert. št. 512, zavarovan za \$1000, razred 2.; Teodor esel, rojen 1884, cert. št. 450, zavarovan za \$1000, razred 1.; Franc Kaplan, rojen 1893, cert. št. 12885, zavarovan za \$1000, razred 1. — Društvo šteje 133 članov.

Društvo sv. Barbare št. 4 v Federal, Pa. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Ana Ratovc, rojena 1891, cert. št. 14228, zavarovana za \$500, razred 2. — Društvo šteje 22 članice.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Franc Klobuchar, rojen 1881, cert. št. 14229, zavarovan za \$1000, razred 3.; Mil. Rogošic, rojen 1873, cert. št. 14230, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 245 članov.

Društvo sv. Stefana št. 11 v Omaha, Neb. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: John Ulrich, rojen 1887, cert. št. 14227, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 46 članov.

Društvo sv. Jozefa št. 12 v Pittsburg, Pa. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Frank Klobuchar, rojen 1889, cert. št. 14240, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 75 članov.

Društvo sv. Alojzija št. 13 v Burgenland, Pa. dne 29. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Josef Dimce, rojen 1878, cert. št. 6769, zavarovan za \$1000, razred 3. — Društvo šteje 51 članov.

Društvo sv. Jozefa št. 14 v Crockett, Cal. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Alois C. Klobuchar, rojen 1882, cert. št. 14232, zavarovan za \$1000, razred 1. Društvo šteje 47 članov.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 15 v Pueblo, Colo. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Anton Jančič, rojen 1889, cert. št. 7560, zavarovan za \$1000, razred 5.; Jozep Zolac, rojen 1890, cert. št. 14286, zavarovan za \$1000, razred 1.; Ignac Mihur, rojen 1887, cert. št. 6992, zavarovan za \$1000, razred 1.; Ignac Mihur, rojen 1887, cert. št. 12885, zavarovan za \$1000, razred 1.; Filip Matejčić, rojen 1889, cert. št. 12393, zavarovan za \$1000, razred 2.; Anton Penko, rojen 1885, cert. št. 12513, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 99 članov.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnston, Pa. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: John Jernešić, rojen 1888, cert. št. 14231, zavarovan za \$1000, razred 2.; Marja Klobuchar, rojena 1885, cert. št. 14232, zavarovana za \$500, razred 3. — Suspendirani: Josef Mele, rojen 1890, cert. št. 11527, zavarovan za \$1000, razred 1.; Jozef Povornik, rojen 1874, cert. št. 6555, zavarovan za \$1000, razred 4.; Ivan Podraž, rojen 1868, cert. št. 6586, zavarovan za \$1000, razred 5.; Andrej Bombač, rojen 1889, cert. št. 4692, zavarovan za \$1000, razred 2.; Marja Podraž, rojena 1871, cert. št. 6466, zavarovana za \$500, razred 5. — Odstopili: Marja Rič, rojena 1874, cert. št. 5856, zavarovana za \$500, razred 5. — Društvo šteje 122 članov in 54 članice.

Društvo sv. Alojzija št. 18 Rock Springs, Wyo. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Paul Oblak, rojen 1885, cert. št. 14225, zavarovan za \$1000, razred 2.; Ignac Semč, rojen 1891, cert. št. 14226, zavarovan za \$1000, razred 2.; Marja Oblak, rojena 1882, cert. št. 2653, zavarovana za \$1000, razred 3. — Suspendirani: Jozef Peret, rojen 1878, cert. št. 6890, zavarovan za \$1000, razred 3. — Odstopili: Anton Trakler, rojen 1879, cert. št. 4528, zavarovan za \$1000, razred 3.; Jodet Trakler, rojen 1876, cert. št. 8658, zavarovana za \$500, razred 3. — Društvo šteje 222 članov in 87 članice.

Društvo sv. Jozefa št. 21 v Donora, Pa. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Andrej Kračovec, rojen 1882, cert. št. 14201, zavarovan za \$1000, razred 1.; Frank Sadar, rojen 1894, cert. št. 14202, zavarovan za \$1000, razred 1.; Zopet sprejeti: Stefan Kimpot, rojen 1889, cert. št. 10614, zavarovan za \$1000, razred 1.; Suspendirani: Mat. Drobnič, rojen 1882, cert. št. 11428, zavarovan za \$1000, razred 1.; Jozef Jure, rojen 1889, cert. št. 4255, zavarovan za \$1000, razred 1. — Društvo šteje 72 članov.

Društvo sv. Jurja št. 22 v So. Chicago, Ill. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: John Puzina, rojen 1889, cert. št. 10325, zavarovan za \$1000, razred 5. — Društvo šteje 120 članov.

Društvo Ime Jezusa št. 25 v Evely, Minn. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Jozep Bartol rojen 1880, cert. št. 14235, zavarovan za \$1000, razred 2.; Matija Anžel, rojen 1880, cert. št. 14236, zavarovan za \$1000, razred 2.; Zopet sprejeti: Janek Klun, rojen 1888, cert. št. 4582, zavarovan za \$1000, razred 1.; Janek Debelak, rojen 1884, cert. št. 3824, zavarovan za \$1000, razred 2.; Martin Paulian, rojen 1889, cert. št. 6955, zavarovan za \$1000, razred 2.; Jozep Starin, rojen 1880, cert. št. 10197, zavarovan za \$1000, razred 2.; Jozep Urbanič, rojen 1862, cert. št. 11960, zavarovan za \$1000, razred 6.; Suspendirani: Josef Dražar, rojen 1877, cert. št. 12053, zavarovan za \$1000, razred 4.; Odstopili: Franc Kotnik, rojen 1876, cert. št. 6354, zavarovana za \$1000, razred 4. — Društvo šteje 168 članov.

Društvo sv. Stefana št. 26 v Pittsburg, Pa. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Anton Tancig, rojen 1885, cert. št. 4299, zavarovan za \$500, razred 1.; Nikolaj Mikolich, rojen 1885, cert. št. 7125, zavarovan za \$1000, razred 6. — Društvo šteje 58 članov.

Društvo sv. Mihaela Arhangelja št. 27 v Diamondville, Wyo. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Stanislav Ermonovitch, rojen 1881, cert. št. 13271, zavarovan za \$500, razred 3.; Marja Ermonovitch, rojena 1881, cert. št. 13272, zavarovana za \$500, razred 3. — Društvo šteje 46 članov in 16 članice.

Društvo sv. Jozefa št. 29 v Imperial, Pa. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Jozep Janjnik, rojen 1883, cert. št. 11079, zavarovan za \$1000, razred 3.; Val. Leskovic, rojen 1866, cert. št. 2581, zavarovan za \$500, razred 5.; Helena Leskovic, rojena 1865, cert. št. 9005, zavarovana za \$500, razred 6. — Društvo šteje 54 članov in 27 članice.

Društvo sv. Jozefa št. 30 v Chisholm, Minn. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Ivan Liparčič, rojen 1874, cert. št. 14273, zavarovan za \$1000, razred 5.; Zopet sprejeti: Elijia Lasich, rojen 1889, cert. št. 11574, zavarovan za \$1000, razred 5.; Suspendirani: Marja Liparčič, rojena 1882, cert. št. 14048, zavarovana za \$1000, razred 5.; Jozef Šlapičar, rojen 1876, cert. št. 11023, zavarovan za \$1000, razred 4.; Prememba zavarovalnice: Franc Hren, rojen 1878, cert. št. 7621, zavarovan za \$1000, razred 3. iz \$500. — Društvo šteje 231 članov.

Društvo sv. Alojzija št. 31 v Braddock, Pa. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Frank Lokar, rojen 1881, cert. št. 6539, zavarovan za \$1000, razred 4.; Crtni: Mat. Lovc, rojen 1881, cert. št. 5640, zavarovan za \$1000, razred 2.; Frank Urbanič, rojen 1877, cert. št. 2094, zavarovan za \$1000, razred 2.; Odstopili: Jozefa Ortoč, rojen 1878, cert. št. 1152, zavarovan za \$500, razred 4.; Društvo šteje 172 članov in 104 članice.

Društvo sv. Marija Zvezda št. 32 v Black Diamond, Wash. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: John Sackin, rojen 1886, cert. št. 14234, zavarovan za \$1000, razred 2.; Suspendirani: Franc Fale, rojen 1885, cert. št. 2123, zavarovan za \$1000, razred 1.; Crtni: John Semprinočnik, rojen 1888, cert. št. 10355, zavarovan za \$1000, razred 1.; Društvo šteje 78 članov.

Društvo sv. Barbare št. 33 v Treble, Pa. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: "in Korv", rojen 1885, cert. št. 14233, zavarovan za \$1000, razred 3.; Alojz Matoh, rojen 1891, cert. št. 14239, zavarovan za \$500, razred 1.; Suspendirani: Ivan Fatur, rojen 1871, cert. št. 3522, zavarovan za \$500, razred 3. — Društvo šteje 141 članov.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydell, Pa. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Franc Demoljars, rojen 1888, cert. št. 14223, zavarovan za \$1000, razred 1. — Društvo šteje 88 članov.

Društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Jakob Mujic, rojen 1887, cert. št. 11113, zavarovan za \$1000, razred 2.; John Beber, rojen 1874, cert. št. 2234, zavarovan za \$500, razred 3. — Društvo šteje 96 članov.

Društvo sv. Jazusa Krstnika št. 37 v Cleveland, Ohio, dne 29. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Marja Krstnik, rojena 1885, cert. št. 14048, zavarovana za \$1000, razred 2.; Jozef Volk, rojen 1878, cert. št. 14231, zavarovan za \$500, razred 4.; Suspendirani: Martin Vidrih, rojen 1870, cert. št. 3530, zavarovan za \$1000, razred 4.; Matija Donič, rojen 1870, cert. št. 4070, zavarovan za \$1000, razred 4.; Anton Marita, rojen 1884, cert. št. 6494, zavarovan za \$1000, razred 2.; Jozef Kosmerič, rojen 1874, cert. št. 13823, zavarovan za \$1000, razred 2.; Marja Donič, rojena 1870, cert. št. 6494, zavarovana za \$500, razred 4.; Alojz Robenšek, rojena 1877, cert. št. 9413, zavarovana za \$500, razred 5.; Marja Martini, rojena 1874, cert. št. 9420, na za \$500, razred 2.; Ivana Kolnar, rojena 1866, cert. št. 9376, zavarovana za \$500, razred 5. — Društvo šteje 177 članov in 59 članice.

Društvo "Sokol" št. 38 v Pueblo, Colo. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Anton Tekla, rojen 1877, cert. št. 14222, zavarovan za \$1000, razred 4. Društvo šteje 66 članov.

Društvo sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Mihael Jakic, rojen 1874, cert. št. 2342, zavarovan za \$1000, razred 4.; Miha Gajnar, rojen 1888, cert. št. 6780, zavarovan za \$1000, razred 2.; Crtni: Stefan Snajder, rojena 1885, cert. št. 7714, zavarovana za \$1000, razred 6.; Matija Gajnar, rojen 1866, cert. št. 11037, zavarovan za \$1000, razred 6.; Juro Stanfel, rojen 1874, cert. št. 4754, zavarovan za \$1000, razred 4. — Društvo šteje 149 članov.

Društvo sv. Mihaela št. 40 v Claridge, Pa. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Lukas Pivk, rojen 1886, cert. št. 14221, zavarovan za \$1000, razred 2.; Suspendirani: Jozef Hren, rojen 1883, cert. št. 6785, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 71 članov.

Društvo sv. Alojzija št. 43 v East Helena, Mont. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Frank Simce, rojen 1872, cert. št. 14240, zavarovan za \$1000, razred 5.; Anton Goršič, rojen 1886, cert. št. 14241, zavarovan za \$1000, razred 2.; Martin Oreškovič, rojen 1882, cert. št. 14242, zavarovan za \$1000, razred 2.; John Zorec, rojen 1883, cert. št. 14243, zavarovan za \$1000, razred 3.; Franciška Simce, rojena 1885, cert. št. 14244, zavarovana za \$1000, razred 2.; Franciška Goršič, rojena 1886, cert. št. 14245, zavarovana za \$1000, razred 2.; Ivka Oreškovič, rojena 1886, cert. št. 14246, zavarovana za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 39 članov in 14 članice.

Društvo sv. Martina št. 44 v Barberton, Ohio, dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Andrej Repar, rojen 1884, cert. št. 14217, zavarovan za \$1000, razred 2.; Alojz Skuhelj, rojen 1887, cert. št. 14218, zavarovan za \$1000, razred 2.; Ana Berak, rojena 1883, cert. št. 14219, zavarovana za \$500, razred 3.; Elizabeta Repar, rojena 1883, cert. št. 14220, zavarovana za \$500, razred 3. — Društvo šteje 27 članov in 20 članice.

Društvo sv. Jozefa št. 45 v Indianapolis, Ind. dne 29. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Jozep Zolac, rojen 1890, cert. št. 14286, zavarovan za \$1000, razred 1.; Suspendirani: John Zolac, rojen 1879, cert. št. 3658, zavarovan za \$500, razred 2.; Društvo šteje 81 članov.

Društvo Vitezov sv. Jurja št. 49 v Kansas City, Kans. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Jakob Cvitkovič, rojen 1890, cert. št. 7890, zavarovan za \$1000, razred 1. — Društvo šteje 62 članov.

Društvo sv. Jozefa št. 53 v Little Falls, N. Y., dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Ivan Carkar, rojen 1889, cert. št. 14214, zavarovan za \$500, razred 2.; Anton Godić, rojen 1892, cert. št. 14215, zavarovan za \$1000, razred 1.; Herman Perelini, rojen 1888, cert. št. 14216, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 79 članov.

Društvo sv. Franciška št. 54 v Hibbing, Minn. dne 29. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Frank Matičič, rojen 1885, cert. št. 14213, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 51 članov.

Društvo sv. Roka št. 55 v Uniontown, Pa. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Jakob Škeri, rojen 1880, cert. št. 5805, zavarovan za \$1000, razred 3.; Jozep Ambrožič, rojen 1885, cert. št. 10672, zavarovan za \$1000, razred 2.; Jozep Škeri, rojen 1882, cert. št. 12018, zavarovan za \$1000, razred 2.; Alojz Ogalar, rojen 1882, cert. št. 13158, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 35 članov.

Društvo sv. Stefana št. 58 v Bear Creek, Mont. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Stefan Zolc, rojen 1889, cert. št. 14212, zavarovan za \$500, razred 2.; Društvo šteje 41 članov.

Društvo sv. Barbare št. 60 v Chisholm, Minn. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Matt. Ružič, rojen 1889, cert. št. 14247, zavarovan za \$1000, razred 2.; Suspendirani: Ivan Majnerič, rojen 1888, cert. št. 6283, zavarovan za \$1000, razred 2.; Anton Stanič, rojen 1871, cert. št. 11690, zavarovan za \$1000, razred 5.; Crtni: Martin Šusterič, rojen 1870, cert. št. 11424, zavarovan za \$1000, razred 5. — Društvo šteje 56 članov.

Društvo sv. Jurja št. 61 v Reading, Pa. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Franciška Jaklič, rojena 1876, cert. št. 14211, zavarovan za \$1000, razred 4. — Društvo šteje 41 članice.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 66 v Joliet, Ill. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Frank Štancić, rojen 1889, cert. št. 13346, zavarovan za \$1000, razred 1. — Društvo šteje 87 članov.

Društvo Jezus Prijatelj Malečnik št. 68 v Monessen, Pa. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Ignac Gojčič, rojen 1894, cert. št. 14210, zavarovan za \$1000, razred 1. — Društvo šteje 70 članov.

Društvo "Zvon" št. 70 v Chicago, Ill. dne 29. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Anton Eblinčar, rojen 1889, cert. št. 7049, zavarovan za \$1000, razred 5.; Neža Ribnikar, rojena 1879, cert. št. 9864, zavarovana za \$500, razred 5.; Prememba zavarovalnice: Neža Lambert, rojena 1876, cert. št. 8012, zavarovana za \$1000, razred 4. iz \$500 v 2. razredu. — Društvo šteje 35 članov in 9 članice.

Društvo sv. Jazusa Krstnika št. 75 v Conemaugh, Pa. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Jozep Zolac, rojen 1890, cert. št. 7071, zavarovan za \$500, razred 6.; Jakob Hrnčič, rojen 1878, cert. št. 1209, zavarovan za \$1000, razred 4.; Odstopili: Andrej Pasega, rojen 1885, cert. št. 7079, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 40 članov.

Društvo sv. Jozefa št. 76 v Oregon City, Oreg. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Lawrence Sirkman, rojen 1892, cert. št. 12868, zavarovan za \$1000, razred 1. — Društvo šteje 26 članov.

Društvo sv. Rešnjega Telesa št. 77 v Crab Tree, Pa. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Frank Paulović, rojen 1882, cert. št. 7601, zavarovan za \$1000, razred 1.; John Pielci, rojen 1887, cert. št. 5105, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 18 članov.

Društvo sv. Alojzija št. 78 v Salida, Colo. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: John Vidrih, rojen 1875, cert. št. 14207, zavarovan za \$1000, razred 5.; Franciška Ambrožič, rojena 1884, cert. št. 14206, zavarovana za \$1000, razred 3.; Ana Glavan, rojena 1876, cert. št. 14208, zavarovana za \$1000, razred 4.; Jozepa Lomli, rojen 1878, cert. št. 14209, zavarovana za \$1000, razred 4. — Društvo šteje 79 članov in 18 članice.

Društvo sv. Jazusa Krstnika št. 82 v Sheboygan, Mich. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Anton Časla, rojen 1892, cert. št. 14204, zavarovan za \$500, razred 1.; Peter Menčak, rojen 1888, cert. št. 14205, zavarovan za \$500, razred 2. — Društvo šteje 19 članov.

Društvo sv. Andreja št. 84 v Trinidad, Colo. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: John Treber, rojen 1872, cert. št. 13240, zavarovan za \$1000, razred 5. — Društvo šteje 88 članov.

Društvo sv. Jozefa št. 85 v Aurora, Minn. dne 29. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Mihael Klobuchar, rojen 1883, cert. št. 10769, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 56 članov.

Društvo "Zvon" št. 90 v New Yorku, N. Y. dne 29. aprila 1911. — Pristopili: Marja Karč, rojena 1888, cert. št. 14293, zavarovana za \$500, razred 2. — Društvo šteje 4 članice.

Društvo Vitezov sv. Mihaela št. 92 v Rockdale, Ill. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Andrej Mula, rojen 1882, cert. št. 12222, zavarovan za \$500, razred 3. — Društvo šteje 28 članov.

Društvo sv. Jurja št. 96 v Henry, W. Va. dne 29. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Nikolaj Unofreh, rojen 1886, cert. št. 12528, zavarovan za \$1000, razred 2.; Društvo: Jos. Zupan, rojen 1891, cert. št. 13191, zavarovan za \$1000, razred 1.; Društvo šteje 12 članov.

Društvo Sree Jezusa št. 98 v Ahmeek, Mich. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Matija Stimac, rojen 1885, cert. št. 12945, zavarovan za \$1000, razred 1.; Blaž Stilič, rojen 1889, cert. št. 13199, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 31 članov.

Društvo sv. Franciška št. 99 v MoorRun, Pa. dne 29. aprila 1911. — Suspendirani: Matija Dolmofci, rojen 1876, cert. št. 12260, zavarovan za \$500, razred 4.; Crtni: Jozef Grubek, rojen 1880, cert. št. 13225, zavarovan za \$500, razred 3. — Društvo šteje 33 članov.

Društvo sv. Feliksa št. 101 v Valsenburg, Colo. dne 29. aprila 1911. Odstopili: Alojz Štancić, rojen 1885, cert. št. 12814, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 21 članov.

Z bratskim pozdravom

GEO. A. BROZICH, glavni tajnik.

Himen na kmetih.

Spisal Damir Feigl.

Domáci sin pri Čuku se je ženil. Stari Čuk je bil inovit kmet, prsiden in delaven od mladih nog. Rad se je pobahal s svojim premoženjem in po tem se je morala obhajati tudi ženitev njegovega edinega kar najsijajnejše. Vsi sorodniki do tretjega člena, vsi sosede v okrožju dveh kilometrov so bili povabljeni v goste.

Mrzlo predpustno solnce se je že poslovlilo od sivih glav gorskih orjakov, ko sta se plazila po strmi stezi dva volkova skozi ne baš prijetni somrak proti Čukovemu domovju. Ostra sapa in dolga kamena steza sta ju tako vzklotala, da sta zavaljala na petsto korakov vse pešene podrobnosti Čukove kuhinje.

Da! Lačna sva bila, Ivan in jaz. Porabila sva počitnice po prvem semestru sedmega razreda ter se radostnim srem odzvala povabila na pristno kmečko ženitovanje, kjer poznajo temeljito dobra dela usmiljenja, kjer nastijo lačne in napojijo žejne. Sicer bi lahko oblekli tudi nage, ker sem izgubil po poti dva gumiba, moj prijatelj je pa pustil svoj ovrtnik doma menda iz previdnosti, da mu ne bi nagajal preveč med večerjo.

Prisla sva in vsprejem je bil veličastni: vsem znanim in neznanim gostom je predstavil naju gospodar sam, vesel, da nisva od bila njegovega povabila. Odkazali so nama mesti pri dolgi, belopogrni, in kar je najvažnejše: polpolni mizi.

Jedilnega lista nočem popisati, ker ne bi prišel do konca, ker bi začela celo Klio, boginja vesoljne zgodovine, cediti sline, ki bi jih bilo gotovo za majhno ploho. Obžalujem, da imam samo pet prstov na vsaki roki, čim več bi jih imel, tem več bi jih obilnil pri takih spominih.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Požar je upepelil dne 22. pr. m. ponoči leseno koč Janca Cimermana v Tomazjivasi pri Beli cerkvi. Pravi, da je zanetila ogenj klobučna roka. Za sosednja poslopja pa ni bilo nevarnosti.

Zensko maščevanje. Neka kramarica v Ljubljani se je bila sprla z nekim dijakom. Ker mu ni mogla sicer do živega, mu je pa oblobo polila s petrolejem. Seveda, s tem pa se ni bilo vse opravljeno in bode imelo to maščevanje za žensko še neprijetne posledice. **Zasačen tat.** Ko si je 28. pr. m. nek možakar pri starinarju Pugi v Ljubljani ogledoval razstavljeno obleko, je trenutoma izmaknil par čevljev ter z njimi odkuril v bližnjo gostilno, kjer je bil izsleden in aretovan. Možakar pravi, da je dinnar ter, da je njegovo ime Luka Gostinčar.

Franciskan na volišču. Pri zadnjih volitvah v občinski zastop Ljubljanski je prišel na žensko volišče tudi neki franciskan in hotel tam agitirati. Ljudje so se mu na ves glas smejali in mu klicali: "Kiklo imate, a ženska vendar niste." To je vzbudilo tako veselost, da jo je franciskan hitro odkuril.

Tepež. 23. aprila sta se okrog polnoči skregala pleskar Anton Hudež in delavec Fran Bojt na cesti v Selu in si kmalu tudi segla v las. Pri tem je vrgel Bojt Hudeža na tla in ga začel obdelavati z nogami. Hudež se je hotel napadale ubraniti s tem, da je potegnil nož in Bojta precej globoko urezal v desno nadlehtje.

Mrtvo so našli. 31letna Franciska Traven, voznikova žena v Mengšu se je 6. pr. m. sprla s svojim možem in tekla proti Starotovi vili. Od tistega časa je niso več videli. 26. pr. m. pa so jo našli v potoku Pšati mrtvo. Traven zapušta 4 majhne otročice v starosti 2 do 7 let. Vzrok smrti je ni znan, pač pa je zelo verjetno, da si je vzela sama življenje.

Za praznike ni imel denarja. Vsak pošten kristjan si prihrani za veliko noč kak krajcar. Janez Novak s Potoka pri Novem mestu je pa sproti vse zapravil. Na veliko nedeljo je pa pestil svojo mater Ano Novak, naj mu da kak evenk. Ker sirota sama ni imela, mu ni mogla dati. Nad silo žejni sin pa je začel lučati kamenje v njo in ji grozil, da jo z vilami zabode, če mu ne da denarja. Poredni sin sicer ni dobil denarja, pač pa utegne dobiti nekaj drugega.

Nagla smrt. 27. aprila je šel po svoji lepi pisavi znani Ivan Brifach, deželni nadzorni oficijant v pokroju v Mali graben ribe lovit, odkoder se ni več povrnil. Ker so domači slutili, da bi se mu utegnili pripetiti kak nesreča, so ga javili ljubljanski policiji. Komaj po objavi je došla k nam vest, da v Mestnem logu leži nek neznan mrtvec. Policijska komisija se je takoj podala na lice mesta in agnosicirala mrtveca za Brifacha. Zdravnik je dognal, da ga je zadela srčna kap in odredil, da so njegovo truplo prepeljali v mrtvašnico k Sv. Kristofu. Pokojnik je imel pri sebi ribnico, čuval ga je pa njegov psiček in sicer celo noč in cel dan ni zvesta živalica zapustila svojega priljubljenega gospodarja. Celotna komisija ni pustila zraven, tako da je morala poklicati konjača, da ga je odstranil. Pokojnik je bil rojen l. 1849. v Gottlovi, pristojen pa v Ljubljano, in je bil eden najboljših uradnih kaligrafov, tako, da je bil vsled svoje krasne pisave znan daleč naokoli. N. v. m. p.

"Kako je lep beraški stan!" Po ljubljanskih cerkvah, zlasti v franciskanski, je vzbujal dokaj usmiljenja mlad fantič, eno nogo je imel krajšjo od druge in gledal je tako proseče, prijazno in zapupno, da so mu bogati darovali v nastavitveno kapo. Kako pa ta beraček izgleda "za kulisami" in kak sad rodi neprevdarna radodarnost, je pokazala te dni kazenska razprava pred ljubljanskim sodnikom, kateremu se je bil 15letni ta fantič izročil zaradi beračenja. Z sodnikom sta si bila že stara znanca. "No, Lojze", je prišel sodnik, "prav véraj je preteklet mesec, kar si šele prestal zadnje kazen zaradi beračenja. podučil sem te, kaj te čaka, ako se ne lotiš poštenega dela, glej, danes si pa zopet tukaj zaradi enakega prestopka. Po pravici mi povej, Lojze, od česa si pa živeli ves ta mesec?" Lojze se je zadovoljno nasmjnil, da so se mu kar napela debela lisa, in pose-

dal: "Beračil sem, kako pa! Po cerkvah, pa tudi drugod, kakor je kazalo." — "Ali si bil ves ta čas v Ljubljani?" — "Ves čas, kako pa, le dvakrat me je magistrat po odgonu poslal v domačo občino." — "Pa kaj je rekel domači župan?" — "Hud je bil, naj grem k vam, da mi preskrbite kak dohod." — "Pa zakaj te ni bilo k meni?" — "E, ne maram vedeti, sem že preveč vajen, kar tako živeti." — "Koliko ti je pa neslo beračenja?" — "Tri do štiri krome na dan." — "Kam si dal denar?" — "Zapravil sem ga, kako pa, zajedel in zapil, pod Ti voli sem hodil se guncat, in v kinematograf." — "Na kateri prostor?" — "Na rezervirani ali pa na prvi. O Veliki noči sem imel 16 kron." — "Kako si jih porabil?" — "Zapil sem jih v Siski in drugod, imel sem družino." — "Obleke si nisi nič kupil?" — "Nič." — "Glej, vse smo poizkusili s tabo, pri dveh mojstrih si že bil, skrbelo se ti je za obleko, dobre glave si in prav sposoben za delo, toda ne maraš izlepa potegniti k pridu. Ker imaš eno nogo malo krajšo, misliš, da moraš beračiti, kakor da je tvoja krajša noga poseben talent, ki ga moraš izkoristiti. Zdaj se bo pač zgodilo, kar sem ti zagrozil." — Sodba se je glasila na 6 tednov strogega zapora in poboljševalnice. Brezbržno smehtanje je sprejel Lojze svojo kazen. Kdor pokusi beraški kruh, ne je več drugega! — Lojzeta imajo na vesti oni, ki so mu dajali milodare!

KOROŠKO.

Otvoritev kopalnice sezije na Vrbskem jezeru. Vsled trajno lepota in gorkega vremena zadnjih tednov se je voda v koroških jezerih tako segrela, da meri toplota v Vrbskem jezeru že 16 stopinj Celzija. Ljudje se že pridno kopeljejo. Pričakovati je, da bo letošnja poletna sezija na Koroškem izredno živahna.

PRIMORSKO.

Življenja naveličan pionirski vojak. V Putnju se je vojak 5. kompanije 15. pionirskega bataljona Anton Gojček iz neznanega vzroka ustrelil s puško v prsi in je bil takoj mrtav.

Porod na ladji. Ko je bil iz Aleksandrije se vračajoči Lloydov parnik "Semiramis" na višini Kopra, je porodila neka gospa Josipina Cumar z Goriškega krepko deklico. Mater in hčer so prepeljali po prihodu v Trst v porodnišnico.

Agnosiciran samomorilec. Oni mož, ki se je bil nedavno tega na miramarskih pečinah ustrelil, je bil 29letni čevljar Ivan Devetale, ki je stanoval nazadnje v Trstu v ulici della Guardia št. 19. Ustrelil se je zaradi prevelike bede in bolezn.

Čedne stvari. 28letna brezposelna kuharica Marija Petranovič iz Delnice na Hrvaškem, se je dala povabiti 21letnemu vozniku Justu Pececi in 19letnemu kotlarju Francu Fondi in izprehod. Ko so prišli okoli pol 12. po noči na odjeden kraj, sta se oba moška lotila svoje spremeljavke in jo hotela posiliti. Ona pa se je branila, grizla in vpila, dokler ni prišel stražnik, ki je oba moška aretiral, s seboj pa vzel tudi Petranovičev, ker je na samu, da je na skrivnem udana prostitutka.

Podjeten slepar. Izterjevalen denarja tovarne za olje v Trstu je plačala kreditna banka na račun tvrdke P. Kugy 4780 K. Približno pol ure pozneje pa je prišel k blagajni zopet neznanec in predložil isti račun. Blagajnik je začuden primerjal podpise na račun in ugotovil, da so bili vsi podpisi ponarejeni. Poklicati je policijo, ki je neznanca, nekoga izdelovalca škaflet, aretirala. Izpovedal je, da mu je dal račun neki mlad človek, ki pride pozneje k njemu po denar. Policija je pazila nanj in tatije se je res vjel v samemu sobi nastavljen past. Prišel je po denar, a odšel je mesto z denarjem na veseljačenje, v zapor. Bil je 25letni uradnik tovarne za olje Silvij Rovani. Pri hišni preiskavi so dobili v njegovi pisalni mizi že več saldiranih računov, za katere je on denar — spravil. Našli so tudi poštno nakaznico za 500 K, ki bi jih bil moral Rovani odposlati, pa jih je obdržal za sebe. Nevarnega tatu so seveda takoj zaprli in uvedli strogo preiskavo.

Redar v boju s dvema tatovoma. Dne 23. aprila ob 345. popoldne so poklicali redarja Petra Mitri v Trstu v ulici Areata, kjer so bili ravno zasledeni dva lopovaki ko sta hotela izprazniti predaleček kjer je bil shranjen denar. Redar je spoznal v enem izmed obeh takoj iz Avstrije izgnanega 23letnega brezposelnega Iginija Naccarija in ga je aretiral. Naccarija pa se je zoperstavljal in je suval in grizel redarja, pri čemer mu je pomagal tudi njegov tovariš 23letni fakir Hektor Zotter, stanoval v Trstu v ulici Solitario št. 11. Redar je bil končno prisiljen rabiti orožje in udaril Zotterja s sabljo po glavi. Končno je prihitelo redarju še več drugih na pomoč, ki so spravili ranjenega Zotterja v bolnišnico in potem napravili lov na Naccarija, ki je bil medtem, dasiravno je bil ukieljen, pobegnil. Dohiteli so ga v ulici St. Maurizio in ga oddali na stražnico, od koder so ga odpeljali zvečer na deželno sodišče. — Razume se, da se je zbralo pred izkuhom vse polno radovednecev.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Valentin Stergar, Indianapolis, Ind. Kakor vidite, smo priobčili Vaš popravek, ker se pa v pisnu tudi pritožujete, da smo priobčili dotični dopis brez podpisa, Vam naznanjamo, da nam je ime dopisnika dobro znano. Ime ostane seveda uredniška tajnost, če nam pa dopisnik nalaže ni poročal resnice, da nas je torej mistificiral, bomo priobčili njegovo ime, kakor se bode zgodilo tudi z vsakomur drugim, ki bi nalaže poročal kak nesrečnico. Naš dopisnik ima sedaj besedo, in pričakujemo od njega, da svojo trditve dokáže, ali pa naznanji, kako je prišel na trditve, da je prodal škof slovensko cerkev franciskanom. Seveda, če se je nevede motil, mu tega tudi ne more nikdo zameriti, ker ste popravek že Vi poslali in smo ga mi tudi priobčili.

M. 100, Tercio, Čolo. Vsem je težko ustreči, vendar smo pa prepričani, da je ogromna večina naših naročnikov z dopisi g. T. zadovoljna!

John Pezdur, Durbin, W. Va. Denar je bil pravocasnno sprejet in tudi odposlan. Le ne takoj komu krivice delati, dokler se človek dočela ne prepriča, kako stoji stvar.

Zadnje uganjko našega znanega Mike Cegareta so uganili pravilno sledeči naročniki: M. Potočar, Fort Hunt, Va. Jurij Piškur, Ely, Minn. Slovenski pečlarji v Copper City, Mich. Nik. Blagovšek, Browder, Ky. Miss Roza Ulik, Hegewich, Ill. Ivan Franko, Milwaukee, Wis. Martin Zugelj, Joliet, Ill. Marija O., Rockdale, Ill. B. Bombar, Des Moines, Ia. Ivan Grošelj, Lowber, Pa. Josip Pegan, Detroit, Mich. Vinko Černe, Detroit, Mich. Miss Juliana Kukovica, Johnstown, Pa. Anton Tekave, Donora, Pa. F. Zupančič, Joliet, Ill. Ivan Kukman, Pana, Ill. Andrej Mele, Conemaugh, Pa. H. Leskovic, Midway, Pa. Fr. Martinčič, McCurtain, Okla. Fr. Bavdek, Denver, Colo. Fran Prijatelj, Cleveland, O. Martin Kos, Winter Quarters, Utah. — Glede objubljenega mastne nagrade je Mike Cegare že sam zadnjič pisal. Sedaj ima Mike Cegare zopet neko jako težko uganjko v delu, ter trdi, da iste ihče ne bo uganil.

PEIPOROČILO.

Slovenecem in Hrvatom, kateri potujejo v AQUILAR, COLO., priporočamo

SALOON, RESTAVRACIJO in PREDNOČIŠČE

g. J. MUSGRAVE.

Poslovodja: rojak Frank Pozerl (v sob 20-12-10-20-12-11)

TH. JEFFER

ČITAJTE! Ukličen Vam ostane k listu. Dokazal sem to tistim, ki so dokazali to Vam, ako naložite k listu. Odpisite mi svoji adresu in pošljite to listu. Vam, ako naložite k listu, vod a tajnost, z čelo za budite radost.

ELSDON NOVELTY CO.

3515 W. 51st St., CHICAGO, ILL.

Brez vse skrbi bodeš lahko

ko naročiš vožnje listke za svojo družino, prijatelja ali sorodnika pri tvrdki Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y., ktera za potnike skrbi da pridejo saneljivo in v nočnem času do svojega cilja.

Pač za vožnje čisto in pošteno.

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJE	V
Kaiser Wilh. II.	16. maja	Bremen
Nordam	17. maja	Rotterdam
Adriatic	17. maja	Southampton
Argentina	17. maja	Triest - Fiume
Pres. Lincoln	17. maja	Hamburg
Prinz Fr. Wilh.	18. maja	Bremen
La Touraine	18. maja	Havre
St. Louis	20. maja	Southampton
Lapland	20. maja	Antwerpen
Arabia	20. maja	Liverpool
K. With. d. Gr.	23. maja	Bremen
Rotterdam	23. maja	Rotterdam
Oceanic	24. maja	Southampton
La Savoie	25. maja	Havre
K. Aug. Victor	25. maja	Hamburg

Glede cene za parobrodne listke in vsa druga pojasnila obrnite se na:

FRANK SAKSER CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

VABILO NA PIKNIK,

kategora priredijo skupna slovenska društva Johnstownskve okolice

v nedeljo dne 21. majnika 1911 na farmi g. Viktorja Fajta v Morrellville.

Začetek ob 2. uri popoldan.

Vstopnina za gospode \$1.00, dame so vstopnine proste. Pivo prosto.

Čisti prebitek je namenjen slovenskim štrajkarjem v Westmoreland okrugu.

Tem potom najljubše vabilo vsa društva iz Johnstowna, Conemaugh, Franklin, Moxham, Cambria City in okolice, da se tega piknika polnoštevno udeležijo blagovolijo.

Ker je ta piknik letos prvi v takajšnji naselbini in za tako koristno stvar, zato tudi upamo, da ne bode rojaka ali rojakinje, ki bi nas s svojim obiskom ne počastil.

Slov. pevsko društvo "Bled" bode pod vodstvom pevovodje g. Ivana Boljka zapelo več krasnih slovenskih pesmi.

Godba bode tudi izvrstna, sviralo bode hrvatsko tamburaško društvo "Gorska vila" ter nam pomagalo do boljše zabave.

Na razpolago bode tudi pečeno jagnje in druga razna topla ter mizle jedila, kakor tudi sladoled. Za zabavo pa prostorno plesišče, vrtenjak in moderno keglišče bode preskrbljeno.

Za obilen obisk se priporoča Jakob Brenčič, predsednik skupnega odbora. (13-18-5)

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL

AUGUST BACH,
145 Washington St., New York
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

NAZNANILO.

Rojakom Slovenem in Hrvatom kateri potujejo iz Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

JOSIP SCHABERON-a,

415 W. Michigan St., Duluth, Minn.,

kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsak rojak je pri njemu najbolj poštežen.

Zastopa nas v vseh poslih. Toraj pazite, da se ne vsedeč na lim lakavim besedam ničvrednecev, katerih v Duluthu ne manjka.

THE LACKAWANNA.

Najpripravnija železnica za potnike namenjene v Evropo. V neposredni bližini transatlantkih parnikov. Prevoz potnikov in prtljage zelo poceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE

Najkrajša pot v Buffalo. Direktna pot v Scranton in prometne okraje. Med New Yorkom in Buffalo vsaki dan v vsaki smeri pet vlakov; Med New Yorkom in Chicago vsakodnevno vsaki dan štiri vlaki; Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet; Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.

Nadaljnje informacije glede vožnj cen, odhoda in prihoda vlakov, se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

George A. Cullen,
Chief passenger agent
30 West Street,
New York.

MLADI MOZJE
STARI MOZJE

MOZJE SREDNJE STAROSTI.

Mozje, ki se nameravajo ženiti — možje, ki bolehaljo — možje, ki so bili nezamerni, prestrašeni in ki so prežgani; možje, ki so slabi, nervozni, uničeni in kateri so dosegli starost, ko ne morejo več polni meri uživati sladkosti življenja. Vsi ti možje morajo pisati po našo brezplačno knjižico. Ta knjižica pove, kako možje uničujejo svoja življenja, kako zbolijo in zakaj ne smejo že niti dokler so v takem stanju.

Ta knjižica v lahko razumljivem jeziku pove, kako se na domu, privatno, tajno in z malimi stroški temeljito ozdravi zastrupljenje krvi ali sifilisa, triper, slabost, splošna oslabeleost, izguba spolne moči, nočni gublček, revmatizem, organske bolezni, ledvode, jetra, mehur in ledvične bolezni.

"Tako mož je izredno perfektno zdravilo, toleno nič in poudarjeno jasno in dragoceno knjižico. Zelo znano ni je, in v vsaki stvari, katere bi moral znati vsak mož. Ne trčite denarja za ubožna in maloverna zdravila, dokler ne čitate te knjižice, katere vam pove, od česa ste bolni in kako zadobite je poima in krajšo zdravljenje. Zaposelite se, ta knjižica se dala POPLINOMA ZASTONJ. Mi plačamo vsi postopke. V vsaki stvari zdravilo ali zdravilo razbije nam ljeno svoje ime in razbije, zdravite kupiti in polt, to nam ga še dano. Ostalo izvršimo mi.

Odrezek za brezplačno knjižico.

Pošljite danes.

DR. JOS. LISTER & CO.

Aus. 390, 22 FIFTH AVE., CHICAGO.

GOSPODI:—Zanima me poslati, katere pošlitate Vašo knjižico brezplačno. Prosim, iz bližnje in takoj.

IME

NASLOV

Ali že veste,

da smo izdali ravnokar nov, lep in zelo obširen, ilustriran slovenski cenik ur. verzije, družbenih prstanov, dlatine in srebrnine sploh, gramofonov in slovenskih plošč, pušk, revolverjev, koles, peči, živalnih strojev, laljnoglezlov, semen itd. Pišite takoj po cenik, katerega vam pošljemo zastonj in poštnine prosto! Podpišajte edino narodno podjetje te vrste in prepišali se bodele o poštni in točni postrežbi.

A. J. TERBOVEC & CO.

(nasl. Dergance, Widetich & Co.)

1622 Arapahoe St., Denver, Colo.

SLOVENCI IN SLOVENKE NA-ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Zgodnje znamenje jetike.

V naslovu označene bolezn, koja pomori na tisoče naših ljudi, skoraj ni mogoče spoznati, dokler se ni prepozno. Vsi zdravniki zatrjujejo pa da je ozdravljiva, ako se jo pravilno zdravi in sicer v pravem času. Prvo znamenje jetike je

BLEDA FOLT.

Ljudje pripisujejo bledost različnim vzrokom, toja nihče ne smatra tega za prvi pojav jetike. Bi d ljudje vedo, oziroma bi morali vedeti, da njihova kri ni v redu, da v njej ni dovolj rudeče tvarine, da je preslaba, da bi zamogla pravilnim potom rešiti truplo. Koža izgubi svojo nar. vno rudečkasto barvo ter postane bleda, rumenkasta ali sivkasta. Živčevje in mišičevje oslabi, želodec neče več pravilno delovati in vse truplo pojma od stopinje do stopinje. Vsled tega je potrebno utvariti novo kri — čisto in bogato kri — vendar pa tega ni mogoče doseči, dokler želodec ne sprejema dovolj dobre in redilne hrane in dokler narava sama ne postane tako krepka, da zamore sama iz trupla pregnati vse ono, kar je škodljivo, ker le ako se to zgodi, se zamore napravljati zopet čista in zdrava kri. Nam je poznano samo jedno sredstvo, s katerim se to doseže, in to je

Trinerjevo ameriško grenko vino.

To sredstvo, ki je napravljeno iz dobrega rudečega vina in zdravilnih zelišč, koja so skrbno izbrana, okrepi želodec, tako da je zopet sposoben za pravilno delo. Po tem bodele zopet lahko jedli in prebavali vašo hrano. Vi kri bode postala zopet čista in jaka, vaša polt bo zadobila zopet naravno barvo in gladkost. Naj že bode vaši bledosti katerikoli vzrok, rabi e Trinerjevo ameriško grenko vino.

Izgub tek
Nepravilno prebavljanje
Slabosti po jedi
Obično zopet
Glavobol
Nahod
Kolik in krči
Izguba moči
Ermenica
Onemoglost
Razne ženske bolezni
Iz hlajti in drugo

je nekoliko bolezni, ktere se odpravijo z rabo Trine rjevega ameriškega grenkega vina. To sredstvo je bilo na razstavi v Seattle leta 1909 odklikovano s zlato kolajno in veliko nagrado (najvišja nagrada) na razstavih v Londonu in Bruslju 1911.

V lekarnah.

JOS. TRINER

Kemičen laboratorij

1333-9 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

SLOVAN DELAVSKA PODPORNICA ZVEZA

Vstanovljena dne 16. avgusta 1906.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: JOSEF SVOBODA, R. F. D. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK SZLA, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BIEZOVCEK, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JAKOB KOCJAN, predsednik nadzornega odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAZISAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porotnega odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primo, Colo.
IVAN GLAVIC, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so uljudno prošni, pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika. V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerkoli v poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

POTNI ROMAN, SPISAL KAROL MAY.

Poslovenil za "G. N." B. P. L.

DRUGA KNJIGA.

(Dalje.)

Takoj so izginile vse svetilke. Nastavljeni na pacifiški železnici so bili hladnokrvni ljudje. Lahko so si mislili, da klic ni bil oddan brez vzroka, in radi tega so tudi takoj ubogali.

"Se death!" je zaklical strojevodja s stroja; "zakaj ste pokrili našo luč, mož? Saj se spredaj vendar ni nič pripetilo, upam! Kdo ste in kaj pomenja znamenje?"

"V temi moramo biti, sir," je odgovoril previdni traper. "Indijanci so pred nami in mislim, da so razdrli progo!"

"Vsi hudiči! Če je temu tako, ste najboljši človek, ki je še hodil tu okoli!"

Sedaj je skočil s stroja in mu stisnil desnico.

Čez nekaj minut je lovec obkolil množico radovednežev, in vsakdo je hotel vedeti, zakaj je bil vlak vstavljen.

V kratkih besedah jim je razložil Hamerdull položaj ter s tem potnike umevno zelo razburil.

"Dobro, zelo dobro!" je vzkliknil inženir. "Sicer bode promet nekoliko trpel, toda to ni nič proti krasni priložnosti, da rdeče lopove enkrat pošteno kaznujemo. To je v kratkem času že tretjič, da se drznejo ravno na tej progi napasti vlak in ga izropati; vedno so bili prokleti Ogelalaji, najzanimivejši rod Sioux Indijancev, katerim je mogoče prignati roparsko poželenje le s kroglo. Danes so se po zmotili in dobili hodo plačilo, kakor ga zaslužijo! Gotovo so mislili, da je na tem vlaku, kakor navadno, mnogo tovara in zelo malo ljudi. K sreči pa se vozi z nami več sto delavcev, ki so namenjeni v Mountains k gradnji mostov in viaduktov, in ker ima vsakdo izmed njih kako orožje, bomo imeli z Indijanci lahko opravilo!"

Sedaj je še najprej iz kotlov izpusil paro, ter potem pregledal ljudi, da vidi, koliko moči ima na razpolago.

"Povejte mi, kako se imenujete, mož?" je nato vprašal. "Vedeti moramo vendar, komu se imamo zahvaliti za stvarilo."

"Moje ime je Hamerdull, sir, Dick Hamerdull, tako dolgo, dokler živim!"

"Lepo! In ta tukaj?"

"Kako se piše, je pravzaprav vseeno, ker pa ima slučajno tudi on ime, ne škoduje nobenemu, če ga izveste. Imenuje se Pitt Holbers sir, in je mož, na katerega se smete zanesiti."

"In onadva — ta in oni tam pri konjih?"

"Sta dva moža iz Germany, sir, ki se imenujeta Heinrich Sander — Hary bi lepše zvenelo — in — prokleta slabo ime — Peter Wolf. Ne izgovorite teh besed, sir, da si ne zlomite vrat!"

"Well!" se je zasmejal uradnik. "Vsak jezik ni tako komeden, kakor vaš, Master Hamerdull!"

"Hamerdull! Dick Hamerdull!" je zaklical sedaj globok, krepak glas, in nek mož se je prenil skozi množico. "Welcome, stari medved! Misli sem se sestati s teboj v 'Hide-spot' pa te najdem tu! Kaj pa te je prignalo sem?"

"Kaj me je prignalo, colonel, je sicer vseeno, toda šel sem po nekoliko smodnika, svinec in tobaka. Dolgi Pitt je šel z menoj, saj veste colonel, k Master Winklayu, Ircu; seboj sva pripeljala tudi dva iz Germany, ki hočeta videti Fire-guna, torej vas."

"Sam Fire-gun!" je zaklical strojevodja, ter pristopil k tujeu.

"Ali ste res vi to, sir?"

"Da, tako me imenujejo!" je rekel le-ta kratko in priprosto.

Bil je velikanske postave, kar je bilo mogoče opaziti kljub temi. Obleden je bil v navadno trapersko obleko. Okoli stoječi so spoštljivo stopili nazaj, ko so začeli to ime. "Good-luck, sir, potem imamo pravega moža med nami, kateremu moremo poveriti poveljništvo. Ali hočete sprejeti?"

"Če so drugi gentlemeni zadovoljni, sem tudi jaz!"

Splošen klic pritrdjevanja se je začel naokoli. Slavnemu lovcu, katerega bi rado videlo na stotine oseb, ne da bi se jim želja izpolnila, in ki je sedaj stal sredi teh ljudi, je bilo gotovo zaupati.

"Seveda so zadovoljni. Dajte torej navodila, kakor hitro mogoče! Casa ne smemo izgubljati in rdeči lopovi tudi ne smejo predolgo na nas čakati," je rekel strojevodja.

"Well, sir, toda sedaj me pustite, da izpregovorim nekoliko besed s tem možem! Dick Hamerdull, kdo je iz 'Hide-spot' še z vama?"

"Nikdo, colonel! Drugi so doma ali pa v gorah."

"Toda vsaj eden mora biti še z vama, Dick, ker, kakor te poznam, še nisi odstranil od rdečekožev, ne da bi jim postavil varuha."

"Kako sem se odstranil, je vseeno, če pa mislite, da je Dick Hamerdull tako neumen, da ne bode mislil na varuha, bi se v meni proketo zmotili, colonel! Eden je tam, da boljšega ne dobite."

"Kdo?"

"Če sem rekel, da boljšega ne dobite, je dovolj, ker je samo eden, o katerem se sme tako govoriti. Njegov konj leži nedaleč od njega v travi in ga čaka."

"Njegov konj — čaka? Dick Hamerdull, to bi bil mogoče se veda samo eden, in ta se imenuje Winnetou."

"Uganili ste, colonel, uganili! Apah naju je dobil pri Ircu in posvaril. Šel je po sledi Ogelalajev in se potem zopet sestal z nami."

"Winnetou, glavni Apačev?" je vprašal strojevodja, medtem, ko je šla ta vest s priznavalnim mrmranjem od enega do drugega v množici. "Heigh-day, kakšen sestanek je to danes! Mož je sam vreden majhne čete lovecev, in če nam hoče stati na strani, bomo posvetili rdečim lopovom, da si bodo zapomnili. Kje pa tiči?"

"To je sicer vseeno, sir, vendar vam hočem povedati, da se nahaja prav blizu Indijancev na levi strani proge. Tam mora biti še vse v redu, ker bi inace bil že tukaj in nas posvaril."

"Dobro," je menil Fire-gun, "potem vam hočem povedati tudi jaz svoje mnenje: ločili se bomo v dva oddelka, ki se naj pomečeta ob obeh straneh proge do Indijancev. En oddelak vodim jaz, drugega, hm, sir, ali bi šlo z vami?"

"Seveda," je rekel inženir. "Pravzaprav svojega mesta ne bi smel ostaviti, toda zastoj ne maram imeti krepkih pesti; sicer je pa kurjač zmožen, da me za toliko časa zastopa. Kakor hitro bi začel streljanje, ne bi mogel ostati na stroju; torej je najboljšo, da grem z vami!" Obrnivi se k svojemu osebju, je nadaljeval: "Ostanite na vlaku in pazite; časih človek ne ve, kaj se vse lahko pripeti. — Tom!"

"Sir!" je odgovoril kurjač.

"Saj se razumeš na stroj. Da se nam ni treba vrniti, prideš, kakor hitro zapaziš znamenje, počasi za nami. Toda vozi zelo počasi in previdno, ker bomo na vsak način morali popraviti progo! — Kar se pa tiče drugega vodje, Master Fire-gun, mislim, da niste hoteli ravno mene predlagati. Rad vam pomagam, to je res, toda zapadnjak nisem. Poiščite torej koga drugega, kateremu bi zaupali moje mesto!"

"Dobro, sir," je pokimal Sam Fire-gun; "nisem vas hotel zapostavljati; enega poznam tukaj, ki bode svojo nalogo ravno tako dobro rešil, in menim, da mu morete svoje ljudi zaupati. Dick Hamerdull, kaj praviš?"

"Kaj pravim jaz, je vseeno, colonel; mislim pa, da niste ukrenili nič napačnega!"

"Tudi jaz mislim tako! Ali hočete načelovati drugemu oddelku?"

"Hm, če hočejo ljudje iti z menoj, grem rad prvi! Moja puška ima svež smodnik in dovolj svinec, ter bode govorila pametno besedo z Indijanci. Toda konji, colonel, morajo ostati tukaj; mož iz Germany, Sander, naj jih straži."

"Se ne mislim na to," je ta kratko odgovoril; "tudi jaz grem z vami!"

"Kaj mislite, je sicer vseeno; če pa nočete, lahko to stori kdo drugi, n. pr. Peter Wolf — hudič naj vzame to težko ime!"

Tudi ta se je branil ostati, in tako je dobil eden neoboroženih delavcev nalog, stražiti konje.

Ljudje so se na to razdelili. Sam Fire-gun in Dick Hamerdull sta se postavila na čelo teh oddelkov; nato so se začeli neslišno pomikati naprej, in že čez nekaj trenutkov je bila pokrajina tako mirna, da ni bilo slišati ni najmanjšega šuma.

Možje so hodili nekaj časa po konci; potem pa, ko so prišli v bližino domnevanega bojnega polja, so polegali po tleh in se plazili po rokah in nogah ob obeh straneh železniške proge naprej.

"Uf!" je sedaj začel Sam Fire-gun pritajen vzklik. "Jezdec ognjenega konja naj ostanejo tukaj in čakajo, dokler ne odide glavni Apačev in dokler se zopet ne vrne!"

"Winnetou?" je vprašal Sam Fire-gun, sklonivši se napol. "Ali je pozabil moj rdeči brat na postavu svojega belega prijatelja, da ga ne spozna?"

(Dalje prihodnjik.)

SLOVENCI IN SLOVENKE NA ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Najboljšega želite, kadar gre za Vaše zdravje; zato si omislite Severovih zdravil.

Pogled v Vaše zrcalo

vam pove, če je vaša kri nečista, redka ali oslabela. Vsa kri je bila nekdanj čista in lahko postane zopet taka, če se uživa

SEVEROV KRIČISTILEC.

Izber spomladaj
Dober vsako dobo.

Pravo krvno zdravilo za vsakogar moškega, ženske in otroke. Grdilni priči, tvori, opaki, bule, uljasa, žive rane, ogri in razne kožne bolezni izginijo, če se to zdravilo uživa po navodu o porabi. Napravlja čisto, obilno kri in daje moč telesu.

Cena en dolar.

Na prodaj v lekarnah. Zahtevajte Severovih Zdravil in glejte, kar zahtevate. Naša zdravila imajo navodila tiskana v slovenskem jeziku.

Pokvarjeni živci

se razodevajo v nespečnosti, razdražljivosti in splošni potrtosti.

Severov Nervoton

se je izkazal velike koristi za onemogle, nerazvorne in pretegnjene moške in ženske. Deluje naravnost na živčno središče, povračajoč zdravo pravilno stanje.

En dolar steklenica.

Dobrovoljnost

je predvsem posledica dobre prebave; s obojo boste blagoslovljeni ako uživata

SEVEROV ŽIVLJENSKI BALZAM

Izobno vpliva na jetra, žolčec in čreva. Poživlja prebavne organe na ta način, da se sapaka, jetrna bolelost, neprebavnost, žolčnica in slične nepravilnosti uravnajo.

75c. steklenica.

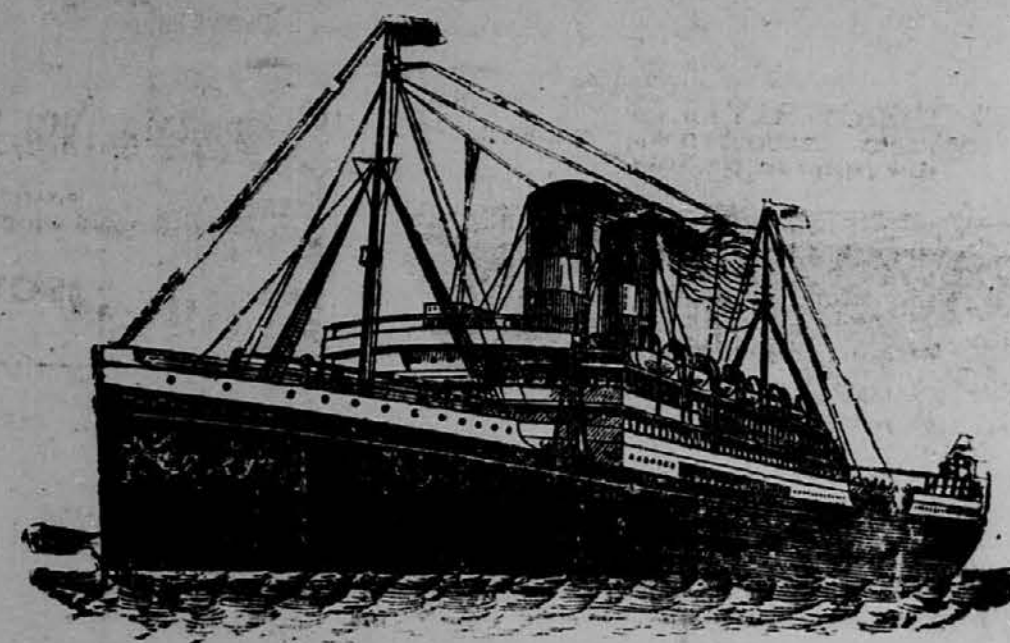
Po brezplačen navet pišete na naš Zdravilski oddelak.

W. F. SEVERA Co.

Avstro - Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnjša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARtha WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko

Cene veznih listov iz New Yorka za III. razred so des

Skupaj naveden: novi parobrod na dva vijaka imajo trije timi letnikov:

LAUNA
"ANTHRA WASHINGTON"
"MARTINA"
OCEANIA.

TRNTA	35.00
LJUBLJANA	35.00
REKA	1.500
ZAGREBA	36.20
KARLOVA	36.25

Na Martha Washington stane \$3.00 več.

U. K. A. 2. 2. 2. 2.

TRNTA in REKA 1.600 do 6.00

PHELPS BROS. Agents. 2 Washington St., New York

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI! Po dolgem času a mi se poročila iz naših pravih Algen tiskov in Pomado proti krasni in zasrta, kakorine se douda na sveto el kijo, od katere možkin in šenstine vneti in dolgi lale cenilno popolnoma srstaje in ne bode več ispedali, ter ne ostavi. Ravno tako možkin v 6. tednih krasni brki popocoma srstaje. Reumatizma v rokah nogah in kričkah v 8 dneh popolnoma odpravim, kurja očesa bradavice, potne noge in azabine se popolnoma odstranijo. Da je to resnica, jemljite \$ 500. Politi po cenik katerega pošljem nastoj.

JAKOB VANCIC, CLEVELAND

P. O. Box 68

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND
18,694 ton

KROONLAND
12,185 ton

FINLAND
12,185 ton

VADERLAND
12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvaško in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza

Posebno so še skrbili za udobnost potnikov medkrova. Trejni rasred ostoli malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov

Za nadaljnje informacije, cene in vožne listke obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway
NEW YORK
84 State Street
BOSTON, MASS.
709 2nd Ave.
SEATTLE, WASH.
11319 Walnut Street
PHILADELPHIA PA.

1200 17th Street N. W.
WASHINGTON, D. C.
219 St. Charles Street
NEW ORLEANS, LA.
90-96 Dearborn Street
CHICAGO, ILL.
900 Locust Street
ST. LOUIS, MO.

208 McDermott Ave
WINNIPEG, MAN.
319 Geary Street
SAN FRANCISCO, CAL.
121 St. 3rd Street
MINNEAPOLIS, MINN.
31 Hospital Street
MONTREAL, QUE.

SLOVENCI IN SLOVENKE NA ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francuska parobrodna družba.)

Direktna črta

do Havre, Pariza, Nice, Inomosta in Ljudljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vijaka "LA SAVOIE" na dva vijaka "LA LORRAINE" na dva vijaka "LA TOUR AINE" na dva vijaka

"LA BRETAGNE" "LA GASCogne" "CHICAGO" na dva vijaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesbrough Building.

Parniki odhajajo od sedaj n. prej vedno ob četrtkih iz pristanišča Hav. 57

North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

"LA TOUR AINE" 18. maja 1911 "LA PROVENCE" 8. junija 1911

"LA SAVOIE" 26. maja 1911 "LA SAVOIE" 13. maja 1911

"LA LORRAINE" 1. junija 1911 "LA LORRAINE" 22. jun. 1911

POŠTNA PLOVITVA

V HAVRE.

Parnik "CAROLINE" odhaja s p. mola 84 dne 13. maja ob 3. uri popol.

Parnik "LA BRETAGNE" odhaja s p. mola 57 13. maja ob 3. pop.

Parnik "NIAGARA" odhaja s p. mola 84-27. maja ob 3. popol.

Parnik "CHICAGO" odhaja s p. mola 57 27. maja ob 3. uri popol.

Parnik s zvezo imenovanih kajo po dva vijaka.